

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 122. schůze Poslanecké sněmovny

Pořad schůze nebyl schválen.

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 122. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 5. prosince 2024

Obsah:

Strana:

5. prosince 2024

Schůzi zahájil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

Usnesení schváleno (č. 1196).

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová	3
Poslanec Jan Jakob	6
Poslanec Aleš Dufek	7
Poslankyně Alena Schillerová	8

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Poslanec Tomio Okamura	12
Předseda vlády ČR Petr Fiala	17
Ministr zemědělství ČR Marek Výborný	19
Poslanec Jakub Michálek	20
Poslanec Radim Fiala	21

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová	24
Místopředseda PSP Jan Skopeček	25
Poslanec Marek Benda	25
Poslanec Josef Cogan	26
Poslankyně Alena Schillerová	26

Pořad schůze nebyl schválen.

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
5. prosince 2024
Přítomno: 186 poslanců

(Schůze zahájena v 12.41 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji tímto 122. schůzi Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak byly určeny a jak bylo řečeno na 120. a 121. schůzi. Případně kdo by chtěl doplnit, tak prosím, ať přijde tady za mnou.

Tuto schůzi na základě § 51 odst. 4 jednacího řádu svolala paní předsedkyně Poslanecké sněmovny na základě žádosti 52 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 29. listopadu tohoto roku, a to elektronickou poštou.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Zdeňka Kettnera a pana poslance Michala Zunu. Táži se vás, zdali má někdo jiný návrh?

Pokud ne, tak jsem zahájil hlasování. Táži se vás, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 přihlášeno bylo 137 poslanců, pro 133, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 122. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Zdeňka Kettnera a pana poslance Michala Zunu.

V tuto chvíli jsem nezaznamenal žádné omluvy z tohoto jednání.

Nicméně ještě předtím, než přistoupíme ke stanovení pořadu 122. schůze, mám tady několik přednostních práv. S tím prvním je přihlášena paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová.

Tak, paní předsedkyně, dobrý den, a já vám v tuto chvíli předávám slovo. Prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, netěší mě, že se tady znovu setkáváme místo toho, abychom se věnovali zákonům nebo případně interpelacím ve čtvrtek, k tomuto tématu a k této schůzi, nicméně si dovoluji na úvod stručně vystoupit.

Já opravdu považuji za naši stěžejní práci to, abychom se věnovali zákonům, abychom je projednávali, ostatně jsme zákonodárný sbor, z toho slova to jasně vyplývá. Nicméně opět, a to je legitimní právo opozice, byla svolána mimořádná schůze, a tentokrát už podruhé v tomto volebním období s náplní odvolání mne z pozice předsedkyně Poslanecké sněmovny. Já pozici předsedkyně Poslanecké sněmovny vnímám – jako celkovou svoji politickou kariéru – jako službu, jako službu lidem, a jedna z těch klíčových věcí, kterým se máme podle mě právě věnovat, je, abychom jim zlepšovali životy.

Nicméně tím, co tady dnes asi zazní a co můžeme očekávat, bude spíše než cokoliv jiného spousta osobních útoků. Ostatně z médií slýchám, že si mám projít uličkou hanby. Tak

tady si udělá každý posluchač, divák a občan pak následně názor sám, jestli toto je opravdu to, co je důstojné Poslanecké sněmovny.

Tím hlavním spouštěčem, alespoň údajně, k tomu, abychom se tady dnes k tomuto tématu scházeli, byl způsob řízení schůze během projednávání třetího čtení důchodové reformy, a to konkrétně nepřipuštění hlasování o odročení, když už jsme v té době měli dávno prohlasováno, kdy se budeme tedy věnovat tomu bodu. A já bych chtěla připomenout všem těm, kteří se tady na to budou odvolávat, že máme stanovisko legislativního odboru. Komukoliv z poslanců je mohu dát samozřejmě k dispozici, mají je už dávno k dispozici jak členové vedení Sněmovny, tak všech klubů, předsedové všech klubů a paní předsedkyně, takže tam zcela jednoznačně stojí černé na bílém, že tento můj postup byl správný a možný. To znamená, pokud tady toto mělo být uváděno jako moje porušování jednacího řádu, tak ti, kteří mi to vytýkají, by naopak chtěli, abych se podle jednacího řádu nechovala, abych jej skutečně porušovala.

Já jenom podotýkám, že legislativní odbor tady funguje po desítky let v podobném složení či stejném složení, a to tedy fungoval i za mých předchůdců, jako byl pan Vondráček, pan Hamáček, paní Němcová a další. To znamená, určitě jej nelze podezírat z nějakého stranění mé osobě.

Určitě tady zazní také argumentace, která i dnes ráno tady byla řešena, že svolávám mimořádné schůze na čtvrtky, kdy máme mít interpelace. A já myslím, že tady ani není moc sporu o tom, jestli bylo dříve vejce, nebo slepice. Tady totiž všichni víme, jak to tady ty tři roky chodí a jak to tady funguje, a totiž, že máme opravdu rekordy, trháme rekordy jako naše komora. Myslím si, že to nemá obdoby nejenom v Evropě, to množství schůzí, to množství hodin, které jednáme, a to množství hodin, které věnujeme jenom pořadu schůze. Je to z celkového počtu už skoro 500 hodin, které jsme věnovali jenom pořadu schůze, to je 26 procent času, který tady travíme, 26 procent času, kdy se bavíme o tom, co vůbec budeme projednávat. To neprojednáváme zákony, to neprojednáváme žádná usnesení, která by zlepšovala lidem život, to se skutečně jenom tady šermuje různými novými body pořadu schůze, které mají často velmi zvláštní názvy – to si dovolím takto hodnotit – od toho, jestli má jeden ministr rád zvířata, nebo jestli je jiný duševně zdravý. A tohleto je naše vizitka nás všech. A teď říkám nás všech, protože tohleto si myslím, že padá do určité míry i na hlavu vládní koalice, která – a to mě mrzí – nebyla schopna změnit jednací řád za ty roky, protože i ten je zákonem, i ten by mohl být obstruován tak podobně, jako jsou tady v Sněmovně za toto volební období obstruovány desítky bodů, desítky zákonů.

My jsme často tady v tomto případě jakožto vládní koalice upozorňováni na to, že jsme obstruovali, když jsme byli v opozici. Tak pro srovnání, pro připomenutí, pro osvěžení paměti, v jednom volebním období to byly dvě věci, které byly obstruovány, v tomto volebním období už jsem jich napočítala kolem dvacítky – desetkrát více.

I Ústavní soud v tomto volebním období zcela jednoznačně ve svém rozsudku řekl, že není možné připustit destrukci parlamentní demokracie a našich jednání ze strany opozice – že ta určitě nesmí být umlčována, že určitě má právo se vyjádřit, že je jednoznačně namístě, aby měla dostatečný prostor, ale zároveň parlamentní menšina, tedy opozice, nemá možnost všechno destruovat a musí přijmout výsledek voleb, a tedy to, že z nich vzešla nějaká většina a ta má zodpovědnost za vládnutí v této zemi.

Častým argumentem, který slýchám, je, že umlčujeme – a jsou toho plné sociální sítě našich opozičních kolegů, že je snad umlčujeme. Mně to nedává vůbec žádnou logiku ve chvíli, kdy vidíme, kolik hodin času se tady mluví a kolik tedy je prostoru pro to, aby byly přednášeny jak postoje, tak také třeba stanoviska k jednotlivým zákonům. Nedává to vůbec smysl, protože my tady v tomto volebním období – a to jsou data k 25. 11. – jsme už jednali 1 817 hodin, tedy za ty tři roky zhruba, co tato Sněmovna funguje, je to už více než za čtyřleté volební (období) let 2013 až 2017, kdy to bylo třeba jenom 1 663 hodin celkem. Nás ještě

jeden rok jednání čeká. Stejně to je i s počtem hodin celkových a podobně. To, jak dlouho se tady jedná nebo jak často se tady jedná do noci a i přes půlnoc, a je to tedy výsledkem toho, že abychom vůbec něco prosadili, tak se tak musíme zachovat, a tedy nejenom my, ale i zaměstnanci tady takto dlouho zasedat, to je také důsledkem toho.

Co se týče třeba této schůze, jenom na řádné schůzi, myslím tedy řádnou schůzi číslo 119, která probíhá i v tomto týdnu, jsme jednali 52 hodin a pan předseda Babiš 6 hodin z toho mluvil sám, tedy přes 11 procent času strávil u tohoto pulťku, u tohoto mikrofonu jeden jediný poslanec z 200, a to nemluvil k zákonům. To je přesně ukázka toho, jak to tady v tuto chvíli funguje.

A víte, já mám někdy pocit, když slyším opozici, že největším problémem této Sněmovny jsem já v pozici její předsedkyně, že je to skvělá výmluva, že kdybych tady snad já nebyla, tak oni by se takto naši kolegové dlouho nevyjadřovali a nemluvili. Ale asi všichni víme, že tomu tak úplně není. Tolik k těm různým statistikám. Tady si myslím, že fakta hovoří zcela jasně a fakta jsou opravdu nestranná.

A já se snažím v pozici předsedkyně nestranná být, ať už přímo tady při řízení schůze, nebo při reprezentaci Sněmovny navenek. Jedním z dalších takových argumentů, kterým to podložím, je, že přednostního práva k tomu, abych vystupovala, využívám skutečně výjimečně, naprosto výjimečně, a pokud už vůbec, tak rozhodně ne k dlouhým projevům, což se úplně nedá říci o mých opozičních kolezích místopředsedech. Tohle je přece požadavek, který bychom, pokud jej používáme, měli mít na celé vedení Poslanecké sněmovny. Měli bychom chtít, aby přednostní právo, které u místopředsedů a předsedkyně nebylo zamýšleno k prezentaci stranických postojů, bylo využíváno skutečně tak, jak bylo zamýšleno, totiž k tomu, abychom zasahovali do diskuse ve chvíli, kdy ta se ubírá nějakým špatným směrem z hlediska právě třeba toho, jak je schůze řízena. To je jeden z dalších konkrétních faktických důkazů toho, že opravdu takovýchto práv já nezneužívám.

Myslím, že každý si obrázek opravdu udělá sám. Já si myslím, že platí citace, kterou tady teď chci říct. Je to konkrétně citace Andreje Babiše: „Dochází k bezprecedentnímu znásilnění jednacího řádu a je potřeba, aby to tu zaznělo.“ To říkal, když byl ve vládě. Já se s těmito slovy ztotožňuji. Dochází k tomu v tomto volebním období a bylo by dobré, kdyby ti, kteří takto uvažovali, když zastávali jiné funkce, se tím byli schopni řídit, když jsou sami v opozičních lavicích. Jednou v opoziční lavici může být každý z nás. Já jsem v opozici strávila osm let, takže vím, jaké to je a jak ty postoje je možné také prezentovat, a myslím si, že bychom se neměli uchylovat a učinit určitý nový standard toho, že tady využíváme jednání k tomu, abychom si následně videa z těchto přenosů sestříhávali na sociální síť a nic jiného vlastně ani neměli za záměr svých vystoupení. I tohle se děje, i za to daňový poplatník v tomto volebním období platí a já si nemyslím, že je to vůči němu fér.

A závěrem mi dovolu, abych poděkovala těm, kteří tady jednají konstruktivně, kteří se vyjadřují slušně. Ne všichni tady užívají slov vůči svým oponentům, jako je parazit, nula nebo připodobňování k Hitlerovi. Ne každý to dělá a já chci všem těm napříč politickým spektrem, kteří tak činí, za to poděkovat, že se snaží argumentovat věcně, slušně a konstruktivně. Také děkuji všem těm, kteří jste mi vyjádřili svoji podporu, a nemálo vás bylo i z opozičních lavic, z klubu SPD a hnutí ANO, kteří jste mi na čtyři oči – já vás tady nebudu diskreditovat tím, že bych vás jmenovala, to samozřejmě si nedovolím – ale na čtyři oči říkali, že sami nesouhlasíte se svoláním této schůze a že to považujete za zase jednou zbytečné jednání, že jste se mnou jako předsedkyni spokojeni. (Oživení v řadách poslanců hnutí ANO 2011.) I to se děje, byť chápu, že to tady nechcete a nemůžete říct na mikrofon, na plná ústa, na jméno.

Já vám všem ostatním děkuji za to, že tady mnohdy ta jednání konstruktivně opravdu máme schopnost projednávat. Vzbudilo to velkou reakci, ale skutečně tomu tak je...

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, já poprosím o klid, aby mohla paní předsedkyně ještě dohovorit svůj projev, a poprosím jak v levé, tak v pravé části. Prosím, pokračujte.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já už nechci zdržovat, protože jak jsem sama na úvod říkala, nepovažuji za naši práci se tady zabývat sami sebou, považují za naši práci se zabývat problémy České republiky a jejích občanů a nechci tedy od této naší primární práce nás tady zdržovat, ale byla bych strašně ráda, kdyby se nám to ještě v tom závěrečném roce tohoto volebního období podařilo všem co nejčastěji udržet právě v této konstruktivní rovině a v tom, vůči čemu nebo kvůli čemu vůbec naše zákonodárná komora funguje a existuje. Moc vám děkuji za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Také děkuji a v tuto chvíli je s přednostním právem přihlášen pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Jan Jakob. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju. Vážené dámy, vážení pánové, v tuto chvíli se musím Markéty Pekarové Adamové, která dnes čelí opakovanému návrhu opozice na odvolání z funkce předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zastat. Dnes tomuto návrhu čelí podruhé, což je v historii naší komory naprosto bezprecedentní. Návrh na její odvolání považuji nejen za nepodložený, ale také za krok, který nepřispívá k řešení skutečných problémů, které naši zemi a její občany tíží.

Markéta Pekarová Adamová se své funkce zhostila s odhodláním, profesionalitou a odpovědností. Jako předsedkyně naší Sněmovny...

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já vás přeruším, vážený pane předsedo, a poprosím opravdu všechny vlevo o klid, ať už se jedná o vládní představitele, tak o poslance a poslankyně, a poprosím, abychom si mohli vyslechnout pana předsedu klubu TOP 09. Prosím, pane Jakobe, pokračujte.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju, pane místopředsedo. Jako předsedkyně naší Sněmovny má nezávaditelný úkol vést jednání Sněmovny v době, kdy ji opozice svými obstrukcemi naprosto paralyzuje. Přesto prokázala schopnost prosazovat pořádek, srozumitelnost, přehlednost a jednoznačnost, aniž by upřednostnila jakoukoliv politickou stranu či názorovou skupinu.

Markéta Pekarová Adamová je i předsedkyní TOP 09. Má jasné názory na celou řadu zásadních otázek. K jejich prezentaci však nikterak nezneužívá jak svého postavení jako předsedkyně Poslanecké sněmovny, tak svého přednostního práva na rozdíl od opozičních zástupců ve vedení Sněmovny. Můžete nesouhlasit s jejími postoji, ale obviňovat ji z nekompetentnosti nebo nedostatku morální integrity by bylo nejen nefér, ale dokonce pokrytecké. Naopak její odvaha čelit zásadním tématům a rozhodně zastávat hodnoty demokracie a svobody si zaslouží uznání.

Zároveň je nutné si uvědomit, že pokus o její odvolání je v tuto chvíli jednoznačně pouhým politickým divadlem. Místo toho, aby se opozice soustředila na konstruktivní dialog, zneužíváte této příležitosti k další polarizaci společnosti a vlastní politické propagaci. To vlastně platí o celém tomto volebním období. Mechanismus obstrukce, který má smysl jednou, dvakrát za funkční období, se stal trvalým každodenním nástrojem pro paralýzu parlamentní demokracie. Opozice jednání Sněmovny naprosto destruuje. V tuto chvíli jsme nejčastěji a nejdéle jednající komorou Parlamentu na světě.

Odvolání předsedy Poslanecké sněmovny by mělo být vyhrazeno pro případy závažných pochybení, nikoliv jako nástroj politického boje. Markéta Pekarová Adamová je příkladem političky, která se i přes mimořádný tlak snaží vést tuto instituci s respektem k pravidlům a demokratickým hodnotám. Nikdy neporušila náš jednací řád, nikdy, ani při projednávání důchodové reformy, o čemž svědčí i toto stanovisko sněmovní legislativy. (Ukazuje dokument.)

Závěrem vás žádám, abyste si položili otázku, co skutečně získáme tímto návrhem? Lepší vedení a fungování Sněmovny, větší důvěru občanů v politiky, nebo pouze další rozdělování společnosti a ztrátu času, který bychom mohli věnovat řešení důležitých tisků, kterých tady máme k projednání mnoho? To poslední je pravda. Markéta Pekarová Adamová svou funkci vykonává perfektně, v souladu s legislativou, důstojně a otevřeně vůči veřejnosti. Její práce si zaslouží naši podporu a úctu. Nejen já si jí za to velmi vážím. (Potlesk z pravé strany sálu.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Taktéž děkuji. Další, kde je přihlášen s přednostním právem, je pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Aleš Dufek, připraví se paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Dámy a pánové, jménem poslaneckého klubu KDU-ČSL chci samozřejmě prohlásit, že my plně stojíme za paní předsedkyní Markétou Pekarovou Adamovou a že má samozřejmě nadále naši plnou podporu. Paní předsedkyně je nedílnou součástí koalice SPOLU. Je v podstatě jakýmsi jejím, dalo by se i říct, takovým základním kamenem. Vzhledem k tomu, že my lidovci jsme také součástí koalice SPOLU, tak útok na paní předsedkyni vnímáme, že to je politický útok i na naši stranu. Tak je to správné a tak se to k tomu musíme stavět, dokud koalice SPOLU takhle bude trvat, protože jde o politický útok.

Návrh na odvolání je samozřejmě politický krok. Ten, kdo tady tyto útoky provádí, se vždy snaží nacházet nějaké zdánlivě věcné argumenty. Já jsem zaslechl v těch minulých týdnech asi dva. To znamená, jeden je v podstatě o politickém zneužívání jejího postavení. Já se tedy přiznám, že bych asi na prstech jedné ruky spočítal tento rok nějaké politické projevy paní předsedkyně, s kterými tady nějak vystoupila na něčí nebo nějakou podporu.

Samozřejmě má pravdu pan předseda poslaneckého klubu TOP 09, že z hlediska místopředsedů Sněmovny, ze strany hnutí ANO, těchto projevů je mnohem více. Ale zase, ať jsem objektivní, je pravda, že koalice má ministry, kteří mají své politické projevy. Pak chápu, že hnutí ANO musí taky nějakým způsobem využívat i tady těchto místopředsedů, takže si nemyslím, že požadovat nějaký úplně rovný poměr je také správné. To znamená, vždycky tam nějaká ta procenta navíc musí být, protože jsme v demokracii a i opozice má jakési právo, aby byla slyšena. Ale znovu říkám, jestli paní předsedkyně mluvila třikrát, čtyřikrát za tento rok?

Pokud se týká toho druhého argumentu, údajného zneužití svého postavení na schůzi 1. 11. 2024, prosím vás, já vám to připomenu. My jsme tady někdy kolem oběda odhlasovali na můj návrh pokračování této schůze na středu 6. 11. v 9 hodin ráno. Ve 13.30 přibližně tady přišel návrh ze strany opozice, že ta schůze by se měla posunout někdy na konec června roku 2025, to znamená, že se mělo hlasovat o něčem, co už dávno bylo rozhodnuto. Měli jsme rozhodovat věc už rozhodnutou. To se tak v právu prostě nedělá. Kdyby tento návrh přišel 6. 11. v 9 hodin, v 9.15, že bychom to chtěli, schůzi o důchodové reformě, posunout na konec června 2025, bylo by to plně legitimní a mohlo by se o tom hlasovat, ale v době, kdy bylo 1. 11. rozhodnuto o pokračování schůze v jiném termínu, tak ten návrh skutečně byl nedůvodný.

Možná teď jedno zamyšlení, ke kterému nás donutil tento návrh. Víte, ono je to hrozně jednoduché. Pokud by se opozičním stranám dnes zdařil ten návrh a skutečně by došlo

k odvolání paní předsedkyně, tak zcela logicky, řekněme si to otevřeně, by došlo k rozpadu naší koalice, k rozpadu toho takzvaného slepence čtyř demokratických stran, tak to prostě je. Na druhou stranu, pokud by došlo k odvolání místopředsedy Sněmovny, který je nominován za hnutí ANO, nestane se vůbec nic, protože hnutí ANO je postaveno na jiných principech než tyto čtyři strany.

Říká se nám marginální strany včetně naší stopětileté babičky, KDU-ČSL se říká marginální strana, takže nás to samozřejmě nutí držet při sobě. Já si myslím, že je to dobře pro demokracii, protože to je vlastně základní otázka české politiky těchto let, jestli je pro Českou republiku lepší vláda jednoho dominantního hnutí, které má jednu silnou osobnost, která ho řídí – já zase vůbec neříkám, že váš pan předseda rozhoduje o všem, myslím, že on jako zkušený manažer ví, co je to delegování pravomocí, ale má to poslední slovo – anebo je pro Českou republiku lepší, když je řízena tím takzvaným slepencem demokratických stran?

Já se osobně domnívám, že varianta B je lepší, protože zcela logicky přijde volební kampaň. Vy jste strana pro všechny, budete muset všem všechno slíbit, není vlastně nějaká sociální skupina nebo voličská skupina, pro kterou vy takzvaně nejste, ale jak pak budete rozhodovat? Jak pak budete přijímat rozhodnutí pro Českou republiku, která často budou proti některé voličské skupině, viz důchodová reforma? Jak vy byste mohli dělat důchodovou reformu? Takže tohle je takový možná jenom politický podtext.

Na závěr řeknu, že ano, může se stát, že přijde jednou den, kdy v podstatě tady tyhle demokratické politické strany se nějak nedohodnou, že v podstatě koalice SPOLU skončí. Samozřejmě může nastat, že zvítězí nějaké sobectví v jednotlivých stranách, že někdo bude mít pocit, že na tom trátí a ten druhý na tom vydělává. Může to nastat samozřejmě, může to nastat, ale dneska to nebude. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Děkuji. V tuto chvíli je na řadě paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dnes stojíme před historickým okamžikem. Pouze podruhé v historii Poslanecké sněmovny má dojít k hlasování o odvolání jejího nejvyššího představitele. Je symbolické, že obě tato hlasování spojuje jedno jediné jméno – Markéta Pekarová Adamová.

Odvolání předsedkyně Poslanecké sněmovny není krokem, který požadujeme bez mimořádně závažných důvodů. Není to návrh, který by kdokoli mohl brát na lehkou váhu. Funkce předsedy této komory vyžaduje nejen odborné, ale především osobnostní předpoklady. Bohužel způsob, jakým současná předsedkyně ke své ústavní roli přistupuje, nám nedává jinou možnost než její způsobilost znovu zpochybnit.

Právní analýza opakovaných porušení zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny ze strany Markéty Pekarové Adamové, kterou jsme obdrželi, je naprosto zdrcující a záhy se k nim dostanu. Když jsem si ty jednotlivé situace znovu přemítala a s nimi i lehkost a bohorovnost, jakou paní předsedkyně porušuje de facto jediný zákon, kterým se musí řídit, napadlo mě následující přirovnání.

Zkusme si představit v reálném životě někoho, kdo má postavení, plat a výhody jako paní Pekarová Adamová. Co je to za člověka? Určitě je to špičkový manažer, člověk, který má obrovské zkušenosti v oboru, umí řešit krizové situace, vede velký tým lidí, je to perfekcionista, který nedělá chyby. Taková by měla být i paní Pekarová, když vykonává třetí nejvyšší ústavní funkci v zemi s názvem předsedkyně Poslanecké sněmovny. Jenže ona je pravý opak. To, co zatím předvedla za tři roky ve své funkci, by v každé firmě vedlo k ukončení spolupráce. Neznalost pravidel Sněmovny, popírání ústavy, chaotická vyjádření,

neochota hledat řešení, jedním slovem neschopnost, dokonce tak do očí bijící neschopnost, že se už podruhé v dějinách České republiky má hlasovat o jejím odvolání.

Neděláme si velké iluze, že by strany čtyřkoalice svou předsedkyni nepodržely, paní Pekarová má totiž to hlavní, co pětikoalice pro své vládnutí potřebuje – aroganci, dostatek arogance, aby čtyři roky pomáhala zadupat všechno, co přichází od opozice, i kdyby tím měla porušovat pravidla Sněmovny, a dokonce ohýbat ústavu. To vše prokázala, že opravdu umí.

Aby důchodce vláda připravila o tisícovku měsíčně, vyhlásila paní Pekarová Adamová stav legislativní nouze. Aby vláda, které kvůli mizerné docházce jejích poslanců chyběly hlasy, nepřišla o svou asociální důchodovou pseudoreformu, přisvojila si paní Pekarová pravomoc celé dolní komory a svévolně odmítla náš návrh na odročení jednání do 30. 6. 2025. Když vláda potřebovala rychle proválcovat zcela zásadní, škodlivé a necitlivé zvýšení daní rodinám, živnostníkům a majitelům nemovitostí, souhlasila s utnutím debaty podporou pevného hlasování, přestože jednací řád taková omezení nezná.

Troufnu si ale říct, že jsou to právě tyto fauly, kvůli kterým zařídila Fialova koalice paní Pekarové nejluxusnější trafiku v České republice a drží ji v ní. Třetí nejvyšší ústavní post s královským platem získala jen proto, že neměla dost odvahy a schopnosti vést žádné ministerstvo, natožpak Ministerstvo práce a sociálních věcí, se kterým před volbami koketovala. Paradoxně tedy svou pozici získala za neschopnost a my ji naopak za tuto neschopnost navrhuje z funkce odvolat. A i když nás vládní stočtyřka pravděpodobně opět převálcuje, my na tuto neschopnost alespoň poukážeme před celým národem.

A nyní mi dovozte, abych se vrátila k právní analýze, o které jsem hovořila na počátku. Přenesme se do 1. března 2023, schůze číslo 55, k omezení mimořádné valorizace penzí. Toho dne Markéta Pekarová Adamová nepřipustila protinávhrhy opozice k návrhům poslance Výborného na zařazení pevného hlasování v 16 hodin. S protinávhrhy se přitom v tu chvíli hlásilo dalších nejméně 30 poslanců, jejichž návrhy nebyly ani vyslyšeny, natož aby o nich bylo hlasováno. Předsedkyně Sněmovny pouze uvedla, cituji: „Já myslím, že už je to dostatek protinávhrhů, já už nechávám hlasovat o jednotlivých návrzích. Pokud nesouhlasíte s mým postupem, dejte námitku k postupu předsedajícího. Hlásí se vás příliš mnoho.“ Konec citace.

Ano, je nás příliš mnoho, paní Pekarová. V takovém počtu nás totiž zvolili lidé této země a právě teď máme desetkrát větší preference než vaše nevolitelná strana. (Potlesk poslanců hnutí ANO.) Proto budeme hájit zájmy lidí proti asociálům, jako jste vy. A vězte, že i když podávání návrhu na schůzi upravuje hned několik ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, konkrétně § 58, 60 nebo § 63, ani v jediném z nich není stanovena možnost protinávhrhy omezit.

Takovou možnost nezná ani komentář k jednacímu řádu Poslanecké sněmovny a v praxi k takovému postupu nikdy nedocházelo. Vaše jednání bylo proto svévolné. Vaše jednání bylo mimo sněmovní zvyklosti. Vaše jednání bylo mimo zákonem stanovené meze, paní předsedkyně TOP 09.

Pojďme ale dál. Pokračovat budu událostí celkem nedávnou: 1. listopadu 2024, 117. schůze a třetí čtení vládního návrhu novely o důchodovém pojištění neboli takzvané důchodové reformy. V souladu s ustanovením § 63 jednacího řádu jsem navrhla odročení jednání o bodu do 30. 6. 2025 a požádala Markétu Pekarovou Adamovou, která schůzi osobně řídila, aby o něm nechala neprodleně hlasovat. Ta se však rozhodla návrh na odročení ignorovat a na odmítavé reakce ze strany opozičních stran pak reagovala tím, že v projednávání tisku se bude pokračovat ve středu ráno, jak bylo odhlasováno o hodinu dříve, a návrh na odročení označila za nehlasovatelný. Údajně by nejprve mělo být hlasováno o revokaci usnesení, kterým Sněmovna rozhodla, že projednávání návrhu zákona bude probíhat dále ve středu ráno.

I tím se Markéta Pekarová Adamová dopustila jednoznačného porušení jednacího řádu. Učinila tak s vědomím, že vládní koalice ve Sněmovně neměla v danou chvíli dostatek poslanců, takže by hlasování o mém návrhu znamenalo šach mat pro vládní důchodovou pseudoreformu, a to předsedkyně TOP 09 nemohla dopustit, tak se rozhodla hrát vabank bez ohledu na jednací řád.

Můžeme si to popsat i podrobně řečí paragrafů. Možnost podat návrh na odročení upravuje explicitně § 63 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Cituji: „Návrhem na odročení navrhuje poslanec, aby projednávaný návrh nebyl rozhodnut ihned, ale aby se o něm jednalo buď v podobě pozdější, vyjádřené určitým časovým údajem, nebo podmínkou, která musí být nejprve splněna, anebo aby jednání bylo odročeno na dobu neurčitou.“ Konec citace.

Prosté procedurální hlasování, které zmiňovala Markéta Pekarová Adamová, se však týkalo pouhého řazení bodu na program schůze, navíc pouze pro případ, že nebude projednávání bodu v daný den z časových důvodů ukončeno. Návrh na odročení je však návrhem sui generis, o němž se dle jednacího řádu hlasuje navíc po ukončení rozpravy. Nejde tedy o prostý procedurální návrh, jaké jsou hlasovány bezprostředně v rozpravě.

Jednání o návrhu na odročení dle § 63 jednacího řádu Poslanecké sněmovny upravuje speciální ustanovení v § 72 tamtéž. Cituji: „Po ukončení rozpravy oznámí zpravodaj, v jakém pořadí se bude o návrzích hlasovat. Je-li podáno více návrhů, hlasuje se v pořadí, v jakém byly předloženy, a to postupně podle skupin: za první návrh na odročení, za druhý návrh na zamítnutí, za třetí návrh na odkázání jinému orgánu Sněmovny, za čtvrtý návrh pozměňovací, za pátý návrh eventuální, dodatečný, podmíněný. Je-li podáno více návrhů na úpravu téže věci pouze z hlediska množství, času, osoby nebo místa, zjistí se nejdříve počty poslanců podporujících jednotlivé návrhy a poté se o nich hlasuje v pořadí podle počtu podporujících hlasů.“ Konec citace.

Co z toho vyplývá? Jednoznačně fakt, že věc rozhodně nebylo možné uzavřít s tím, že Sněmovna má v projednávání pokračovat ve středu dle prostého usnesení, a nedat proto vůbec hlasovat o návrhu na odročení. Ze strany předsedkyně Sněmovny tak šlo opět o jednoznačné porušení jednacího řádu Sněmovny. I komentář k němu výslovně stanoví, že ve věci návrhu na odročení má – cituji: „konečné slovo Sněmovna“ – konec citace. Není tedy absolutně žádný důvod, aby o návrhu na odročení nebylo hlasováno nebo aby byl označen za nehlasovatelný. Návrh jako takový měl být projednán, tedy mělo o něm být hlasováno po skončení rozpravy ve třetím čtení předtím, než se začalo hlasovat o pozměňovacích návrzích. Porušení jednacího řádu s ústavněprávním rozměrem jako vyšité.

Další příklad. Opět se vracíme k nechvalnému omezení mimořádné valorizace penzí, na jehož počátku, jen tak pro připomenutí, byla rozpočtová fabulace ministra financí Zbyňka Stanjury, který se na důchodce v rozpočtu prostě vykašlal. 28. února 2023 – 55. schůze. Poslankyně Mračková Vildumetzová podává procedurální návrh, aby bylo projednávání bodu Potvrzení stavu legislativní nouze přerušeno do 30. června 2023. Předsedající schůze paní Věra Kovářová nedala o tomto návrhu vůbec hlasovat s argumentací, že se Sněmovna nenachází v bodu.

Ponechám nyní stranou problematičnost tohoto kroku jako takového, přestože k němu mám velmi podrobnou právní analýzu, a zaměřím se na to, co následovalo. Poté, co vládní většina nepřipustila procedurální návrh opozice, totiž úplně bez problémů akceptovala procedurální návrhy vlastních vládních poslanců, a to nejen jejich přednesení na plénu, ale jejich akceptaci vyjádřila i podporou v hlasování. Návrhy proto byly Sněmovnou většinově přijaty. Pro omezení řečnické doby v téže fázi procesu, tedy během projednávání podmínek stavu legislativní nouze, pak koalice sama použila ustanovení použitelné právě pro projednávání bodu, tedy druhého čtení návrhu zákona samotného, kdy například nechala opakovaně hlasovat zkrácení řečnické doby či pevné zařazení hlasování o potvrzení stavu legislativní nouze.

Ke stejné situaci pak došlo i následující jednacím den, kdy procedurální návrh na přerušení bodu do druhého dne, který opět podala paní poslankyně Mračková Vildumetzová, nebyl předsedkyní Sněmovny Markétou Pekarovou Adamovou vůbec připuštěn. Byl označen za nehlasovatelný, a Sněmovna se k němu proto nemohla ani vyjádřit. Přitom pár hodin předtím připustila hlasování o návrhu koaličního poslance Cogana na zkrácení řečnické doby vystupujících.

Postup předsedající v čele s paní Pekarovou Adamovou tak opět vykázal jasné známky svévole a odpírání práv zaručených jednacím řádem, potažmo ústavním pořádkem – a to samozřejmě pouze zástupcům opozičních stran coby sněmovní menšiny.

Další příklad absolutního selhání, tentokrát bez složitých právních analýz: i malé dítě by si dokázalo zapamatovat jedno ze základních pravidel řízení Sněmovny. Nejsou-li na schůzi přítomni členové vlády v počtu minimálně jeden, schůze musí být přerušena. Pravidlo jednoduché jako facka. (Poslanec Nacher a ostatní ukazují, že i v tuto chvíli je přítomen pouze jeden ministr.) Přesto se například na 82. schůzi stalo, že probíhala bez přítomnosti kohokoliv ze členů vlády, aniž by byla ze strany předsedající Markéty Pekarové Adamové přerušena, na což ji upozornil až vystupující předseda opoziční strany SPD.

A teď zase zpátky do přítomnosti: 22. listopadu 2024 – 119 schůze, čerstvý příběh. Markéta Pekarová Adamová v pozici předsedající, tedy nikoliv v pozici řečníka u pultu, zneužila své pozice a osobně zaútočila na předsedu hnutí ANO Andreje Babiše. Cituji: „Možná si někteří mysleli, že ten bod byl o expremiéroví“ – konec citace – prohlásila předsedkyně Poslanecké sněmovny rádoby vtipně na mikrofon. Předsedkyně Sněmovny, která de facto zastupuje všechny poslance navenek v okamžiku, kdy řídí schůzi, osobně a politicky zaútočí na předsedu hlavní opoziční strany. Nevídaná arogance!

Mohla bych pokračovat dlouho a dlouho. Do galerie bezprecedentního porušování jednacím řádu pod vedením předsedkyně Markéty Pekarové Adamové patří i takové kousky, jako bylo opakované pevné zařazení hlasování o projednávaných tiscích v prvním, druhém i třetím čtení, včetně jednání o potvrzení stavu legislativní nouze a zkráceného projednávání; pokus o omezení přednostních práv na 55. schůzi, které bylo po velkém odporu ze strany opozičních poslanců a po dohodě klubu nakonec po třech hodinách hlasováním zrušeno. Paní předsedkyně tehdy absolutně selhala i při řešení této vypjaté situace. Opakovaně jsem ji vyzývala, a nebyla jsem sama, aby okamžitě svolala grémium, kde bychom tuto situaci vyřešili a odblokovali. Odmítla to – odmítla to opakovaně. Já se musím zeptat, kdy jindy by měla svolat grémium ke společnému jednání než v takto vyhoceném momentu? Nakonec místo ní zasáhl premiér Fiala, který sám to jednání svolal a tím její neschopnost a neochotu jednat potvrdil.

Opravdu bych mohla pokračovat ještě velmi, velmi dlouho, a bude-li otevřena schůze, půjdeme samozřejmě do dalších situací a podrobností.

Věřím, že se shodneme, že tady hovořím o mimořádně závažných přečinech. Ustanovení jednacím řádu Poslanecké sněmovny je totiž možno považovat de facto za vyjádření ústavních principů zakotvených čl. 5 ústavy, podle nějž je politický systém založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran, jakož i čl. 6 ústavy, dle kterého politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním a rozhodování většiny dbá ochrany menšin. Jak judikoval Ústavní soud v minulosti opakovaně, porušení jednacím řádu Poslanecké sněmovny může mít i ústavněprávní rozměr – jinými slovy, takovým jednáním může dojít k porušení ústavního pořádku jako takového, pokud tato porušení dosáhnou určité intenzity.

Není pochyb, že za předsednictví Markéty Pekarové Adamové jsou práva menšiny porušována opakovaně, a to dokonce přímo ze strany předsedkyně Poslanecké sněmovny. Její chování se nesmí stát normou. Já si velmi dobře pamatuji, že když byl předsedou Radek Vondráček, můj ctěný kolega, mnohokrát jsem jako ministryně financí měla představu, že by

snad mohl svým stranickým kolegům vyjít vstříc. Ale odpovědi mi vždy bylo, že on jako nadstranický předseda naší vlády pomáhat nemůže a nebude. Tečka. (Potlesk z lavic ANO.) Jaký kontrast s předsedkyní TOP 09, která schůze neřídí nadstranicky a při jakékoliv sporné situaci obleče stranický dres a postupuje ve prospěch vládní koalice.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu věříte, že paní Markéta Pekarová Adamová může nadále vykonávat tuto funkci? Markéta Pekarová Adamová, která selhává v řízení dolní komory, nedokáže vést neideologický politický dialog a komunikovat způsobem, který je pro tuto ústavní funkci nezbytný. Ne, paní Pekarová Adamová jednoduše na svou funkci dlouhodobě nemá.

První pokus o její odvolání bohužel nedopadl, ale problémy, které vedly k jeho svolání, se od té doby jen prohloubily. Tato Sněmovna si ale zaslouží vedení, které respektuje zákon, opozici i demokratické principy. Proto vás žádám, abyste nejen otevřeli tuto mimořádnou schůzi, ale podpořili návrh na její odvolání. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vystřídali jsme se v řízení schůze. Přejí vám hezký den. Budeme pokračovat.

Nejdřív načtu omluvu. Omlouvá se pan ministr Vlček Lukáš od 13 hodin z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat s přednostními právy. Další přihlášený je Tomio Okamura. Tak prosím, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady opoziční mimořádnou schůzi Sněmovny na odvolání paní Pekarové Adamové z funkce předsedkyně Sněmovny. Rád bych na úvod zdůraznil zcela zásadní fakt, a to, že společně s ANO navrhujeme odvolání předsedkyně paní Pekarové Adamové, a toto odvolání nesouvisí s jejími politickými názory ani s tím, že je součástí vládní koalice. Naopak, respektujeme právo parlamentní většiny mít své předsedy, byť kdysi byly zvyky jiné a předsedu Sněmovny měla dokonce opozice. Samozřejmě víme, že koalice svoji předsedkyni udrží, ale je to její volba. Myslím, že někoho méně kompetentního by už asi ve Sněmovně na její místo nenašli. A paní předsedkyně je po všech stránkách naopak ta nejlepší a nejvíce vypovídající vizitka současné nekompetentní vlády.

Náš hlavní důvod je, že paní Pekarová porušila zákon o jednacím řádu Sněmovny. Při nedávném hlasování o takzvané důchodové reformě neumožnila na návrh opozice procedurální hlasování o přerušení projednávání zákona, respektive o návrhu na odložení závěrečného schvalování důchodové pseudoreformy. Šlo o zcela účelový krok, kdy předsedkyně Sněmovny zneužila svoji pravomoc, a důvodem byl fakt, že vládní koalice neměla v té chvíli dostatek poslanců v sále.

Podle odborníků ale Sněmovna pod jejím vedením a za souhlasu vládní koalice porušila jednací řád, tedy zákon, vícekrát. Pamatujeme třeba i na rozhodnutí vládní koalice za předsednictví paní Pekarové omezit faktické poznámky. Usnesení o omezení řečnické doby v rámci faktických poznámek i další bylo v rozporu s jednacím řádem, v rozporu s ústavou a porušuje jakékoliv zásady demokratického právního státu.

Pamatujeme také, jak koalice porušila jednací řád, když se hlasovalo o prodloužení jednací doby až okolo 20. hodiny. Řád totiž hlasování o prodloužení umožňuje pouze do 19. hodiny. Tehdy mně v rozporu s jednacím řádem pan Skopeček, který shodou okolností řídí schůzi i nyní – jak příznačné – odebral slovo, vyhlásil přestávku, po přestávce dostávali slovo další poslanci a já už neměl možnost pokračovat, přestože jsem měl nedokončený otevřený příspěvek. Tehdy si toho všimli i ústavní právníci a v médiích konstatovali, že byl flagrantně porušen zákon. Ostatně jejich vyjádření si může každý dohledat.

Sněmovna pod vedením paní Pekarové, přesněji Sněmovna pod koaličním vedením, začala bezprecedentně praktikovat totalitní manýry, kdy omezuje právo poslanců na parlamentní diskusi nad přijímanými zákony. Paní Pekarová nedodržuje svůj slib o nadstranickém a nestranném řízení Sněmovny a potvrzuje fakt, že vládní partaje, které se nejvíc ohánějí slovy o demokracii, demokracii nechťejí, v praxi demokracii dennodenně pošlapávají.

Ale to, že paní Pekarová a SPOLU odmítají demokracii, je jejich právo. Ovšem ve vedení nemá co dělat člověk, který toleruje porušování zákona, kterým se tato Sněmovna má řídit. Naopak předseda je první, kdo naopak má a musí vymáhat dodržování zákona o jednacím řádu.

Neméně významným důvodem, byť u toho odvolání z funkce Sněmovny je z našeho pohledu důležité právě nedodržování zákona o jednacím řádu Sněmovny, ale v případě paní Pekarové Adamové, která neřídí nestrannicky, ale řídí Sněmovnu stranicky, právě z tohoto pohledu neméně významným důvodem je v takovém případě i ten stranický pohled, proč paní Pekarová opravdu nepatří do vedení Sněmovny.

Ale překvapivě to nebude stranický pohled SPD, ale to, co předvádí právě paní Pekarová jako předsedkyně TOP 09. Paní Pekarová totiž zastupuje stranu, která je napojená na korupční kriminální gang, který se prostřednictvím politiků, hlavně z TOP 09 a STAN, pokoušel rozkrádat veřejné peníze. Z médií víme, že vyšetřovatelé korupční kauzy Dozimetr v médiích uvedli – a všimněte si, že vždy cituji zdroje, to znamená, ne nějaké domněnky Okamury, ale vždy cituji zdroje, s kterými nemá SPD vůbec nic společného, pochopitelně – tak v médiích uvedli vyšetřovatelé, policejní vyšetřovatelé, že zločinecká skupina kolem Michala Redla těžila nejen z napojení na Starosty a nezávislé STAN, ale že pronikla i do strany, které předsedá paní Pekarová, to znamená do TOP 09. Policejní vyšetřovatelé na jaře 2022 v žádosti o sledování mobilních telefonů napsali, citují: „Činnost skupiny je zaměřena na postupné využívání kontaktů z komunální i celorepublikové politické úrovně, a to zejména prostřednictvím volených zástupců z řad hnutí STAN a TOP 09, kteří svým vlivem nejprve pomohli v provedení personálních změn v orgánech a v klíčovém managementu městských společností.“ Konec citátu.

Jeden z obviněných v korupční kauze, nějaký pan Pavel Dovhomilja, se rozhodl vypovídat a policii řekl, že ke členům této organizované skupiny Petra Hlubučka a Michala Redla patřil právě někdejší volební manažer TOP 09 Fremr. Policie mimo jiné zveřejnila telefonát Redla právě poradci expředsedy TOP 09 Fremrovi. Redl Fremrovi říká, citují: „Já ti říkám, Jirko, žádný strachy, když přijdem do Prahy, můžeme krást.“ Konec citátu. Ta profláklá postava v kauze Dozimetr Jiří Fremr je poradce a přítel expředsedy a ještě do letoška europoslance TOP 09 Jiřího Pospíšila. Markéta Pekarová následně uvedla toto, citují: „Do personálních otázek jsem Jiřímu Pospíšilovi nezasahovala, ale panu Fremrovi jsem se vyhýbala a já osobně bych si jej za spolupracovníka vzhledem k jeho minulosti rozhodně nevybrala.“ Konec citátu. Pochopitelně jde o slova ex post, ale jasně z nich plyne, že jí bylo a je jasné, kdo Pospíšilův kumpán je. Představme si hypoteticky, že by náš volební manažer, můj poradce a tak dále, byl zapleten do korupční kauzy jako tento vlivný člen TOP 09, který navíc bezesporu nekonal na vlastní pěst, ale byl podle mého názoru pouze mezičlánek mezi vedením TOP 09 a dalšími členy politicky kriminálního gangu STAN a TOP 09!

Paní Pekarová ráda veřejně uráží občany a označuje voliče opozičních stran za populisty a extremisty. Extremismus podle současné terminologie je to, co je proti ústavě a proti demokracii. Voliči SPD prosazují ústavní právo na demokracii, například na právo občanů rozhodovat, jak říká ústava, i přímo, tedy v referendu. Strany vládní koalice naopak naplnění ústavního práva občanů naopak desetiletí úspěšně brání. Vládní strany v čele s paní Pekarovou omezují demokratické a zákonné opozice na svobodnou diskusi ve Sněmovně. Kdo tu tedy naplňuje definici extremismu? Ti, kdo zákony a ústavu nerespektují, anebo ti, kdo demokracii prosazují?

Paní Pekarová naznačila jakýsi princip, tedy že do vedení Sněmovny nepatří představitelé stran, kteří jsou nebezpeční pro společnost. Pokud bychom s tímto principem souhlasili, zcela rozhodně a prokazatelně tedy do vedení Sněmovny nepatří minimálně, jak už jsem uvedl, zástupci zjevně a prokazatelně prokorupčních stran STAN a TOP 09. Tam je zcela zjevné, policií zajištěnými důkazy prokázané, že na nejvyšší stranická patra byly zprostředkovaně napojeny kriminální živly s hlavním cílem rozkrádat veřejný majetek.

Důvěru v předsednictví paní Pekarové nedávají ani drogové kauzy – nejen v kauze Dozimetr, kde, jak víme, si foukali do zadku kokain, ale také ve Sněmovně. Jak víme, policejní Ochranná služba Sněmovny objevila na přelomu loňského a předloňského roku na pánské toaletě vedle kanceláře paní Pekarové papírek se zbytky kokainu. Vedení služby, tedy policejní Ochranné služby, případ vyhodnotilo tak, že vzhledem k minimálnímu množství drogy nešlo o trestný čin ani přestupek, a dál případ nehlásilo. Ale podle zjištění Mladé fronty DNES – a cituji z těchto novin – policejní ochranka spojovala s kokainem hned na začátku vysokého úředníka – ředitele kanceláře předsedkyně Sněmovny Pekarové, Pelce – a další dva neztotožněné muže. Kdo byl nakonec pachatelem, se už asi nedozvíme, ale i to je vizitka vedení paní Pekarové.

Za zmínku stojí i fakt – a to si myslím, že je hodně důležitá informace, která ve veřejném prostoru zapadá a umlčuje se – za zmínku stojí fakt, že paní Pekarová slibovala, že v roce 2022 ušetří až 40 milionů korun v rozpočtu Sněmovny. V roce 2022 pod vedením paní Pekarové Adamové ale utratila Sněmovna oproti dřívějším letům o 141 milionů korun navíc. Ani v roce 2023 Sněmovna rozpočet nedodržela, a to si ho oproti roku 2022 navýšila o 90 milionů korun. Přesto Sněmovna v roce 2023 utratila o 46 milionů korun víc. V zákoně o státním rozpočtu na rok 2023 si Sněmovna odsouhlasila, že za svůj provoz utratí 1,462 miliardy korun a na investice dá 90 milionů korun. Celkem tedy měla Sněmovna hospodařit s částkou 1,552 miliardy korun. I tentokrát Sněmovna pod vedením paní Pekarové tento rozpočet přecerpala a utratila vloni o 43 milionů korun více, než stanovil zákon o rozpočtu, a to i přesto, jak už jsem uvedl, že rozpočet, který měla k dispozici, jí meziročně narostl o téměř 90 milionů korun.

Takže i co se týče ekonomické kompetence, ekonomické stránky, paní Pekarová – a k tomu se ještě dostanu – tady vykládá, jak mají občané šetřit, ale sama tady veřejné peníze vyhazuje opravdu neuvěřitelným způsobem. Ostatně všichni víme, proč tomu tak je. Je to v první řadě za předražené zahraniční cesty paní Pekarové Adamové, která si ze Sněmovny udělala vlastní cestovní kancelář.

Ukázkou pokrytectví paní Pekarové Adamové je její postoj k jiným rezortům. Když nedávno – a vidíte, že ve svém vystoupení budu vyvážený a jsem vyvážený – když nedávno ministr školství prosil v televizi o více peněz, paní Pekarová označila jeho požadavek za populismus. Debata se přitom nevedla o tom, jak zajistit dětem nejlepší možné vzdělání, ale debata se vedla o tom, kde vzít alespoň peníze na kuchařky, aby žáci neměli hlad, a na školníky, aby žáci při výuce nemrzli. Populismus je oblíbené slovo, které se dá evidentně nalepit na všechno. Ale proč má být populismem financování školství, na které současná vláda vydává méně, než je průměr ve vyspělých zemích OECD?

Paní Pekarová také projevuje v naší historii nevídanou nenávist vůči našim nejbližším sousedům, když například otevřeně hanlivě nálepkovala vládu maďarského premiéra Orbána a samozřejmě otevřeně útočí i na slovenského premiéra Fica, to znamená na vítěze voleb v sousedních blízkých zemích, s kterými bychom přece měli vycházet dobře. To, aby třetí nejvyšší ústavní činitel České republiky hanil demokraticky zvolené předsedy vlády zemí, které patří k nám historicky nejbližším, to je skutečně, kulantně řečeno, nediplomatické a řekl bych nevídané, byť není ojedinělé, viz nenávistné štvání našich vládních politiků třeba vůči Slovákům.

Paní Pekarová svými groteskními, nekompetentními anebo nediplomatickými výroky degradovala funkci předsedy Sněmovny na absolutní dno a je nejhorší předseda Sněmovny v jejích dějinách.

Ted' bych se rád jenom pana předsedajícího zeptal: Je tady vůbec v sále paní předsedkyně Pekarová Adamová, pane místopředsedo?

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, to je úplně jedno, jestli tady je, nebo není. Máte slovo a já tu nejsem od toho, abych hlídal jednotlivé poslance. Prosím, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem se vás žádal záměrně, takže jste mi naběhl přesně na tu smeč – děkuji – protože já vím, že tady není, a už mám připravený komentář. Takže děkuji, že jste mi zahrál užitečného asistenta v uvozovkách – paní Pekarová totiž odešla ze sálu, mimochodem už i při projevu předsedkyně ANO paní Schillerové, protože tuto schůzi svolalo hnutí ANO a SPD, a přestože má neustále vůči občanům arogantní řeči a dehonestuje a vysmívá se občanům, tak když v souladu se zákonem o jednacím řádu tady opozice svolá schůzi na její odvolání, tak se bojí tady s námi sedět a nemá sílu a nemá odvalu tady poslouchat naše argumenty. To je paní Pekarová. To znamená, navenek silné řečičky, ale když se tady jedná v souladu se zákonem o jejích záležitostech, odejde srabácky ze sálu. Je mi žinantní to říkat vůči ženě, ale to je neskutečné, co tady paní Pekarová Adamová předvádí.

Takže budu pokračovat a plynule navážu. Nejpřísnější výrok paní Pekarové Adamové o tom, že lidé místo topení mají mít dva svetry, zlidověl. Zřejmě se jí zdál málo hloupý, a tak ho ještě doplnila o další větu, že – cituji – „svetr by neměl být brán jen jako ochrana před zimou, ale jako symbol boje proti Putinovi“, konec citátu. Takže ano, podle paní Pekarové místo topení navlékneme důchodce a mimina do svetřů – a tím porazíme Putina.

Hodnotový a politický svět paní Pekarové odhaluje i její výrok na CNN Prima, kde řekla, že – cituji: „Víte, vlády se nemají starat o lidi.“ Konec citátu. Tady bychom paní Pekarové mohli naopak zatleskat za politicky hloupý, ale zcela upřímný výrok. Ano, ona a vládní koalice se skutečně o lidi nestarají, ale paní Pekarová je první politik u nás, který to, že na lidi kašle, dokáže říct veřejně a natvrdo.

Já jsem to, co jsem řekl před chvílí o tom srabáckém přístupu, já myslím, že to tady v tomto případě, přestože je to žena, sedí, protože za ty nehorázné urážky občanů, které paní Pekarová po celou dobu, co vede Sněmovnu, těmi nehoráznými urážkami častuje občany – svetry počínaje, tím, že vláda není pro lidi, jak se vysmívá občanům do obličeje arogantně, tak si myslím, že v tomto případě, v tomto konkrétním, jednotlivém případě je to zcela adekvátní, a to, že si tady nedokáže poslechnout rekapitulaci svých výroků a rekapitulaci svojí činnosti, to je opravdu velice příznačné.

To znamená, urážet ostatní – ano, když se nemůžou bránit občané, když je uráží z obrazovek a nemůžou ji občané říct zpětnou vazbu, ale když tady ve Sněmovně přesně ty výroky, kterými častuje občany, by tady měla slyšet skutečně z očí do očí, raději odejde ze sálu.

Takže, vážené dámy a pánové, ukončím svůj komentář k paní předsedkyni Pekarové Adamové s mírnou nadsázkou a odlehčeně: když dobrý voják Švejk pozdravil psychiatrii zvoláním „ať žije císař František Josef“, shodli se lékaři, že věc je jasná a jde o vrozený kretenismus. (Poslanec Bělobrádek tluče do lavice.)

Paní předsedkyně Pekarová komentovala nedávné výročí převratu 17. listopadu 1989 jako – cituji – „35 let svobody, demokracie, zaručených lidských práv či vlády práva“, konec citátu. Oběti justičních zločinů, biliony korun rozkradených z veřejného majetku během divoké privatizace, nastupující cenzura a potlačující právo na svobodu projevu, jak v běžném

životě, tak už i dokonce v Parlamentu, to vše nám říká, že paní Pekarová žije jako legendární Švejk v naprosto jiné duševní realitě. (Poslanec Bělobrádek tluč do lavice.) Rozdíl mezi ní a Švejkem je ovšem jasný. Švejk své výroky nemyslel vážně, ale sarkasticky. Paní Pekarová tomu, co říká a dělá, věří. Věří, že není její prací pomáhat lidem. Věří, že demokracie spočívá v omezování svobodné diskuse v Parlamentu. Věří, že demokracie je právo na porušování zákona o jednacím řádu Sněmovny. Věří, že chudí lidé nepotřebují doma teplo, že když si důchodce navlékne dva svetry, porazí Putina. To je skutečně velmi nemilá charakteristika současné předsedkyně Sněmovny. Z výše uvedených důvodů jsme přesvědčeni, že by měla být paní Pekarová z funkce odvolána.

A úplně na závěr ještě řeknu jednu věc. Já jsem zaznamenal v rámci veřejné diskuse, že někdo tady si stěžoval nad tím – z vládní koalice – proč Sněmovna sbírá podpisy, proč opozice sbírala nebo poslanci Sněmovny podpisy na odvolání někoho z vedení Sněmovny. Tak já jenom připomenu: vždyť vy sami jste to dělali minulé volební období – tak co brečíte? Co si tady vymýšlíte? Minulé volební období jste sbírali podpisy na moje odvolání za úplně vymyšlenou kauzu, že prý zpochybňuji holokaust v souvislosti s táborem v Letech. Na základě toho (S důrazem.) – vy – vy! – vaše koalice tady sbírala podpisy na moje odvolání z (funkce) místopředsedy Sněmovny. Vylhaná kauza, normálně vylhaná, podvodná kauza koalicí – to je neuvěřitelné! Počastovali jste mě, respektive lidi, kteří si to prostě nějakým způsobem, nějakí aktivisti, asi deseti trestními oznámeními, bylo to na jaře v minulém volebním období. Policie si pro jistotu nechala vyžádat dva znalecké posudky, zdali jsem tedy něco zpochybňoval, nebo ne, a tu kauzu na podzim toho roku odložili, krátce řečeno, všechna trestní oznámení shodili do koše s odůvodněním – a můžete si ho i vyhledat na Googlu – že Okamura nezpochybnil žádná historická fakta. Takže vy jste zcela vylhanou kauzou, lháři a podvodníci, jste vylhali si kauzu, abyste zlikvidovali politického oponenta – normálně totalitní manýry, Goebbels úplně prostě nejvyššího kalibru, tahleta rétorika, tyhleto způsoby, kdy ukážete na někoho nepohodlného, uděláte na něj mediální lynč...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, já vás přeruším. Prosím, abyste vážil slova. Obviňování kolegů z Goebbelsů a podobně, myslím si, že do demokratické, slušné, kulturní Poslanecké sněmovny nepatří.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak já to upřesním. On byl ministrem propagandy, že jo, takže způsob té propagandy, jo?

A to, že ukázal se nějaký nepřítel, který nepřítelem ve skutečnosti vůbec nebyl. Vylhali jste si kauzu, abyste ho zlikvidovali – lidsky, občansky, politicky, profesně, jo? A pak se po několika měsících ukáže, že jste si to vylhali a vymysleli. A ten člověk už by byl dávno zlikvidován a už by byl dávno vámi občansky zničen. To jsou neskutečně odporné manýry, co předvádí vaše koalice.

Takže to, že vy sbíráte podpisy na odvolání někoho z vedení Sněmovny, to jsou vaše manýry, vaše způsoby – ale v našem případě je to oprávněné a podložené fakty a argumenty, ale ve vašem případě to byla prachsprostá lež a prachsprostá kampaň, kterou – mimochodem se na ní podílel současný premiér Petr Fiala, jo? Takže to je přesně tenhle charakter těchto... vás. A já už bych byl dávno odvolaný vámi – ještě že jsem se tomuhletomu ubránil společně s rozumnými poslanci tady, protože to je neuvěřitelné. Takže vy tady vůbec nebrečte a nestěžujte si, protože to jsou vaše metody. Ale ty vaše metody jsou, že je to bez jediného podložení faktů, jenom že chcete ukázat si a likvidovat lidi. Ale my, my to máme podloženo věcnými argumenty, takže je to úplně něco jiného.

Mimochodem, v této souvislosti úplně na závěr ještě řeknu jednu věc. Já vzpomínám na ty vaše metody ještě v jedné souvislosti, protože vidím, že tady na mě kouká pan premiér Fiala. Vzpomínám na vaše billboardy, předvolební billboardy před třemi roky, kde jste po celé

republice polepili billboardy mým obličejem a obličejem Andreje Babiše, mimochodem, s nápisem: Hrozba. A já jsem se vás, pane premiére, tady jsme seděli jako místopředsedové Sněmovny, asi si vzpomínáte, tak jsem se vás mezi čtyřma očima tady zeptal: Pane premiére, proč to děláte? Proč to děláte, čeho já jsem hrozba? Nic jsem neukradl, nikdy jsem nebyl obviněn, nikdy jsem nebyl stíhán – jsem vám říkal – jenom mám svoje názory, které jsou jiné asi než vaše. A vy jste mi na to odpověděl – když tak mě opravte, ale je to úplně z 90 procent, co vy jste mi řekl: To je kampaň! (S pousmáním.) To je náš premiér Fiala. Děkuju za pozornost. (Bušení do lavic zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: S dalším přednostním právem vystoupí předseda vlády Petr Fiala.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná byste čekali, že budu reagovat na lži a skutečně pokleslé útoky pana předsedy Okamury – ale dělat to nebudu, ani nebudu vzpomínat na to, jak jsme vedle sebe seděli ve vedení Poslanecké sněmovny a čemu se věnoval on, na co se mě on ptával, jak byl zcela dezorientovaný, pokud jde o jednání Poslanecké sněmovny, a o co se skutečně staral.

Ale pokud chcete, pane předsedo, v této debatě pokračovat – vy už jste to jednou vytáhl – tak já ji rád s vámi povedu, akorát si myslím, že to není důstojné Poslanecké sněmovny, a proto to nebudu dělat tady od řečnického pultu.

My se zde scházíme kvůli bodu, který není příliš typický pro jednání Poslanecké sněmovny, není typický v historii našeho moderního parlamentarismu, a přesto ho řešíme v této Poslanecké sněmovně už podruhé, konkrétně kvůli repríze opozičního představení s názvem Odvolání předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéty Pekarové Adamové, jehož premiéru jsme si mohli užít už 4. dubna loňského roku.

Tehdejší pokus o odstranění Markéty Pekarové Adamové z čela Sněmovny byl vyvrcholením nějakého procesu. Byla to neuvěřitelná série obstrukcí a já jsem už minule připomněl, že šlo o obstrukce, které svou intenzitou, délkou, rozsahem, vlastně ničím nešlo srovnat s obstrukcemi, které tu byly uskutečňovány v minulých obdobích, a od té doby jste nic nového nevymysleli.

Jsme tu znovu a člověk si klade otázku, kolikrát ještě budeme muset tuto reprízu sledovat. Není to odpovědné, není to důstojné, postrádá to respekt vůči parlamentní politické kultuře. A podruhé – když to děláte podruhé, tak už to nefunguje ani jako demonstrace síly opozice, protože tu ukazujete při zneužívání pravidel jednacího řádu vlastně každý týden. Každý týden! Není tedy ani co nového k tomu říct, a proto tu neváhám zopakovat slova, která jsem zde řekl už při premiéře této trapné hry, tedy v dubnu 2023. Tehdy jsem prohlásil, cituji: „Nejde o nic jiného než o zástupný program, kterým je zaplňován čas, který Sněmovna má, místo toho, abychom rozhodovali o věcech, které jsou skutečně užitečné pro občany České republiky. Věřím, že občané chápou, o co tu jde, že tyto pokusy sledují a že tyto pokusy také sčítají.“ Konec citátu. A dnes to platí úplně stejně jako loni a věřím, že občané i dnes vidí, jak se opozice chová, jak je stále méně slušná, jak se stupňují osobní útoky nejen na mě, ale i na moje kolegy, a občas dokonce i na naše rodiny.

Způsob, jakým chápete Poslaneckou sněmovnu, se kupříkladu ukázal 22. listopadu, kdy jste hlasovali pro zařazení bodu, který měl zpochybňovat moje duševní zdraví. A já se tady k tomu vracím ne kvůli sobě, ale kvůli pokleslosti, kterou tady uplatňujete, kvůli tomu, jak si vůbec neuvědomujete, jakou má důstojnost, vážnost jednání v Poslanecké sněmovně. Schválně bych doporučil těm poslancům z opozice, kteří pak za mnou v kuloárech chodí, přátelsky se tváří, a dokonce říkají, jak mají pochopení pro některé věci, které děláme, jak to občas vaši kolegové přehánějí, tak aby se podívali na to, jak hlasovali o tomto bodu, a každý

si sáhněte do svědomí, jestli jste fakt přesvědčeni o tom, že hlasovat o tomto bodu je správné. A představte si, kdybych já třeba navrhl body Duševní zdraví Andreje Babiše, Lži a temná minulost Andreje Babiše nebo Andrej Babiš mele páté přes deváté nebo něco podobného, a třeba kdybych navrhl dokonce nějaké usnesení – kdybych to navrhl, tak ono by to prošlo, protože my tady máme většinu, koalice má většinu, prošlo by to, ale přemýšleli jste někdy nad tím, proč to neudělám? Nebo přemýšleli jste někdy nad tím, proč, když neustále obstruujete a destruuje práci Poslanecké sněmovny, tak proč my jsme neodvolali, dávno neodvolali vaše zástupce ve vedení Poslanecké sněmovny? Hlasů na to máme dost a logické by to vzhledem k vašemu chování taky bylo. Tak, dámy a pánové, přemýšleli jste někdy nad tím, proč toto všechno, co bychom mohli udělat – co bych já mohl udělat, a naše koalice by mě podpořila – proč to neuděláme? Já se obávám, že jste nad tím nepřemýšleli, že nechápete, že někdo má úctu k pravidlům, i těm nepsaným, že má úctu k vážnosti a důstojnosti této instituce, ale i k tomu, že je potřeba respektovat základní práva menšiny. Ano, nepřemýšleli jste nad tím, nechápete to, vnímáte to jako naši slabost, ale v tom se mýlíte, stejně jako si mýlíte ve spoustě dalších věcí.

A tak znovu jako každý den jednání Sněmovny, místo toho, abychom věcně debatovali o potřebné modernizaci a o reformě zákoníku práce, který pomůže firmám a lidem, nebo se přeli o nové podobě sociálních dávek, které budou lidi motivovat k práci, tak tady hodiny a hodiny musíme poslouchat stále stejné nenávistné projevy, které mají jedno společné – jejich cílem není vylepšit zákony ani jakkoliv změnit fungování naší země, jejich cílem je zablokovat Poslaneckou sněmovnu, rozbít zákonodárný proces a u toho ještě pošpinit všechny kolem sebe. Bylo to tak loni, předloni a pokračuje to pořád. Opozici jde především o obstrukce, blokování parlamentu a osobní urážky.

Ale abych to zkrátil, tak se vrátím do dubna 2023. Na mojí důvěře v paní předsedkyni se nic nezměnilo, a proto mohu klidně opět zopakovat svá loňská slova, cituji: „Paní předsedkyně Pekarová Adamová svou funkci zvládá výborně. Markéta Pekarová Adamová se také nedopouští žádných excesů, kterých jsme tady byli svědky v posledních letech, které my, kteří jsme v této Sněmovně byli v minulém, předminulém období, máme v živé paměti a které tu dnes nemá ani smysl vyjmenovávat. Od Markéty Pekarové Adamové jsme se ničeho takového nedočkali a nedočkali jsme se toho mimo jiné proto, že pracuje naprosto profesionálně. Měli bychom být rádi, že ve vedení Sněmovny máme kompetentní političku, která důstojně – to chci zdůraznit – důstojně reprezentuje Parlament České republiky i celou naši zemi. Političku, která se navíc celou dobu, co je ve funkci, upřímně snaží o hledání shody a vytváření kompromisu mezi poslaneckými kluby a politickými stranami, i když to nebývá snadné – a tentokrát to není vůbec snadné. A také političku, která striktně trvá na tom, aby při jednání Poslanecké sněmovny byl dodržován jednací řád a parlamentní kultura, a dělá tedy přesně to, co její funkce vyžaduje. Ze všech těchto důvodů má paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová mou podporu a má také podporu všech stran vládní koalice.“ Tak, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, toto jsem řekl v dubnu 2023. Každé z těchto slov platí i dnes a stojím si za nimi.

A k tomu dodám ještě jednu věc. Někteří kolegové, kteří už mluvili i tady, také připomenuli – všimněte si, že Markéta Pekarová Adamová má dvojí přednostní právo, má právo jako předsedkyně strany, má právo jako předsedkyně Poslanecké sněmovny, a přesto vystupuje s politickými proslovky jenom velmi málo a velmi zdrženlivě. Je si vědoma své role předsedkyně Poslanecké sněmovny, odpovědnosti, která z toho vyplývá, a proto se přirozeně drží zpátky, i když by nemusela – nemusela jako předsedkyně strany. Máme zde ve vedení Poslanecké sněmovny ale kolegy, kteří by – kolegyně a kolegy – kteří by jinak přednostní právo neměli, kdyby nebyli ve vedení Poslanecké sněmovny, a mají to právo z toho titulu, že sedí, jak se říká, na umpíru, ale využívají to právo prakticky k neustálým politickým útokům. Mohou, podotýkám, mohou – ale je otázka, je to otázka míry a vkusu a srovnajte si, kdo se chová důstojně a s ohledem na svou ústavní funkci a kdo ne. A popravdě říkám – to zas musím přiznat a říkám to jako někdo, kdo sám byl ve vedení Poslanecké sněmovny – že

odhlédnuto od užívání přednostních práv řízení schůze je v naprosté většině od všech členů vedení korektní a takové, jaké má být. A paní předsedkyně v tom jde všem ostatním příkladem.

Není tedy žádný věcný důvod pro odvolání paní předsedkyně a není ani žádný důvod stranicko-politický, pokud respektujeme vůli voličů a pokud respektujeme elementární pravidla politické kultury. Tady nejde o Markétu, paní předsedkyni, ani vám o ni primárně nejde, protože víte, že na její odvolání nemáte dost hlasů. Jen znovu prokazujete, že nemáte zájem na skutečné práci pro naši zemi. Jde vám jenom o pár záběrů z Poslanecké sněmovny na vaše sociální síť. Snažíte se otrávit atmosféru a ochromit jednání Poslanecké sněmovny, ale není to neúcta k nám, vašim politickým soupeřům, je to neúcta k občanům, je to neúcta k vrcholné instituci demokratického státu, a to je na tom to nejsmutnější a to je na tom to nejpodstatnější. Ale je to i varování pro občany, kam až jste schopni kvůli vlastnímu prospěchu zajít.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Markéta Pekarová Adamová zůstane předsedkyní Poslanecké sněmovny i po této mimořádné schůzi a vy zůstanete opozicí, která poprvé v historii samostatné České republiky dovedla obstrukce, zneužívání demokratických pravidel a snižování smyslu parlamentarismu až na samu hranici přijatelnosti. Demokracie se ale musí umět bránit, jinak nepřežije, a my ji bránit budeme, nyní i po příštích volbách. Děkuji za pozornost. (V pravém části jednacího sálu delší potlesk, v levé části nesouhlasné bušení do lavic.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Budeme pokračovat s přednostními právy. Další s přednostním právem je přihlášen pan ministr Výborný.

Ministr zemědělství ČR Marek Výborný: Vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme svědky fakticky vyvrcholení toho, co tato Sněmovna prožívá už tři roky a co bohužel graduje, to znamená snahy o obstrukční formu jednání, které dokonce podruhé v tomto volebním období vyvrcholily zcela bezprecedentním krokem, a to je návrh na odvolání předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéty Pekarové Adamové. (Neklid v sále.) Já jsem přesvědčen o tom, že když bychom se podívali po jednotlivých parlamentech demokratických zemí, tak se s podobným způsobem využívání, respektive zneužívání pravidel nikde jinde nesetkáme.

Já si kladu otázku, jestli to, co by mělo být naším cílem, tedy nejenom schvalovat zákony, ale také vytvářet určitou míru respektu společnosti vůči správě věcí veřejných, vůči politikům, a teď bez ohledu na to, jestli to je politik jednou opoziční, jednou vládní a pak obráceně, tak jestli opravdu si myslíte, že touto cestou dokážeme společně pomoci vybudovat větší respekt k těm, kteří nesou tu odpovědnost, a neseme ji úplně všichni. My neseme teď tu vládní, ale vy se samozřejmě nemůžete jakkoliv vyhat nebo zbavit se odpovědnosti jako členové této instituce, této Poslanecké sněmovny, tohoto Parlamentu. Dnešní jednání není nic jiného než estrádou, opakovanou estrádou, divadelním představením, možná pro část vašich voličů, ale otázka zní, jestli toto skutečně pomůže posílit důvěryhodnost – důvěryhodnost Sněmovny, Parlamentu, vlády, politiků jako takových. Já se obávám, že tento cíl bohužel dostává skutečně na frak. Velmi bych si přál, abychom dokázali od tohoto ustoupit.

Dámy a pánové, máme čtvrtek, 14.14 hodin. Měly dneska standardně být interpellace, něco, co máme v ústavě, něco, co je logickým právem opozice, klást dotazy členům vlády a členové vlády odpovídají, ale my se místo toho tady věnujeme něčemu, co je dopředu určeno k neúspěchu, protože naši důvěru Markéta Pekarová Adamová měla, má a mít bude. Přesto je ten prostor, který má být věnován úplně něčemu jinému při jednání Parlamentu, zneužíván, využíván tímto způsobem. Mě to mrzí. Jsme v tom bohužel do určité míry unikátem a myslím, že bychom měli tyto praktiky velmi rychle opustit. Nemáme vzájemný respekt ani

k sobě samým, nemáme ale respekt ani k pravidlům, podle kterých se má tato Sněmovna chovat, ať už jsou to pravidla psaná, nebo někdy taky nepsaná. Je řada pravidel, která prostě vznikla v průběhu těch třiceti let svobody a která bychom také neměli tímhle tím způsobem znevažovat, nebo respektive je zcela opouštět. Nevím, jestli ta – a já na ně nebudu reagovat, na to, co tady zaznívalo – ta směs útoků, urážek, snahy soutěžit o tom, kdo řekne rádoby vtipnější bonmot, kdo rádoby nápadněji někoho urazí, jestli tohleto je hodno této Sněmovny, jestli tohleto je hodno nás úplně všech, jestli to je hodno vašich poslanců, opozice – já se domnívám, že nikoliv.

Nechci to nějak dál prodlužovat, myslím, že tady mnohé podstatné zaznělo. Za sebe, za předsedu KDU-ČSL, jenom znovu podtrhnu a zopakuji: paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová řídí Sněmovnu tak, jak jí ukládá jednací řád, pravidla, ať už ta psaná, nebo nepsaná. Já jsem měl tu možnost a čest v tom nejužším týmu politického grémia této Sněmovny ji poznat osobně, spolu třeba i s některými z vás skoro dva roky, a mohu říct, že tímto způsobem má demokratický parlament fungovat. To, co jste vyvolali, je jenom vaše politické divadelní představení. Opakuje se podruhé, je mi to líto. Je to zneužití toho prostoru, který má sloužit k úplně něčemu jinému.

Markéta Pekarová Adamová má naši důvěru, výsledek dnešního jednání je zcela jasný. A bylo by fajn, bylo by dobře, kdybychom pamatovali na to, co je naším úkolem. Je to něco úplně jiného než tady vytvářet politickou estrádu, což se bohužel opakovaně děje. Já si vzpomínám, včera tři a půl hodiny, tři a půl hodiny zneužití tohoto místa bez toho, že by dotyčný předseda opoziční strany navrhl jediný bod programu. To vám přijde normální? Tak zkuste úplně bez nějakých emocí, v klidu si položit tuto otázku. Je toto standard, který má být součástí jednání této Sněmovny? Já jsem přesvědčen, že ne, a je naopak na místě se vrátit k tomu, co tato Sněmovna dělat má. Takže pojďme pracovat tak, jak máme, to po nás lidé chtějí. Opravdu, toto představení nikoho moc nezajímá, možná kromě pár opozičních voličů, ale já říkám, že my jsme tady od toho, abychom pracovali. Děkuji. (Nesouhlasné poznámky v levé části sálu, potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, milí občané, já jsem byl během dvou volebních období u vyjednávání toho, jak má být sestaveno vedení Poslanecké sněmovny, a v obou dvou případech se to po určitém úsilí, někdy větším, někdy menším, podařilo dojednat tak, aby tam byly zastoupeny významné politické síly z voleb, jak to odpovídá demokratickému principu. Někdy to trvalo déle, někdy byly neshody na personáliích a tak dále, ale nakonec se to vždy podařilo ustavit. (Smích v levé části sálu.) V tomto volebním období jsme se dohodli na klíči 3 – 2 – 2, to znamená 3 zástupci SPOLU, 2 zástupci ANO, 2 zástupci PirSTANu, a domnívám se, že v tento okamžik neexistuje žádný důvod, proč bychom měli nějakého člena vedení Poslanecké sněmovny odvolávat z funkce, a to z toho důvodu, že náš problém není, že by některý místopředseda nebo místopředsedkyně nebo předsedkyně špatně vykonávali svoji funkci.

Náš problém je, že nejsme schopni udělat politické rozhodnutí o tom, jak mají fungovat pravidla debaty v Poslanecké sněmovně, to je přece jádro toho problému. Jedna strana to využívá k tomu, aby maximalizovala svoji prezentaci a pak to sdílela na TikTok, a druhá strana ji v tom nechává, protože vychází z toho, že když to bude vypadat dostatečně odpudivě, tak se to nakonec obrátí proti nim. Ale já si myslím, že máme všichni hlubší zodpovědnost, že bychom se skutečně měli dostat k tomu, aby nebylo možné v této komoře mít nekonečně dlouhé projevy, že by mělo být usnesení Sněmovny, tak, jak to předvídá jednací řád o vnitřních poměrech, že každý mluví nějakou dobu, věnujeme se tomu tématu, které máme

schválené, a pak jdeme na další téma. Mají to takhle všechny západní parlamenty a my jsme tady vytvořili úplně jiný systém.

V minulém volebním období se to o něco natáhlo, teď se to natahuje ještě daleko výrazněji s počtem schůzí, který je dneska už vyšší, než bylo během minulého období za celé volební období, to znamená, neustále nám roste množství schůzí, neustále nám roste množství času vydiskutovaného během programu jednání, takže už se ani nemluví k těm bodům, už se mluví jenom o tom programu. Je to v podstatě jedna velká série zdržovaček.

Pokud jde o konkrétní akty předsedání ze strany paní předsedkyně, my jsme si vyžádali stanovisko legislativního odboru k těm různým krokům a já jsem tam tedy zásadní porušení jednacího řádu neshledal. Já to považuji za účelové a v každém případě, kdy někdo postupuje jako předsedající, je možné podat námitku a rozhoduje celá tato Poslanecká sněmovna, takže samozřejmě v rámci toho to není věc jednoho člověka – každý má možnost se k tomu vyjádřit, uplatnit a potom se ve výsledku hlasuje. Tak to bohužel je a je samozřejmé, že někdy může i většina zneužít svého postavení a pak si za to nese odpovědnost i ve veřejném prostoru, a samozřejmě i to sleduje veřejnost, která může kritizovat, že někdo zneužívá pravidla a nenaplnuje tak, jak by se naplňovat měla.

Takže já se domnívám, že pro odvolání paní předsedkyně v tento okamžik není žádný pádný důvod. Dokonce to vypadá tak – lidi to ani nechápou, tyto procedurální záležitosti, které my tady donekonečna řešíme. Mně to opravdu přijde tak, že to je pouze cílené, že si někdo udělal průzkum, zjistil, že tam má nějakou negativní popularitu, tak si ji selektivně vybrali, protože to bude nějak voličsky fungovat, a to si myslím, že sem nepatří. Já bych zcela pochopil a považoval bych za oprávněné, kdyby tady byl nějaký zásadní poklesek a podobně, aby se to tady v Poslanecké sněmovně projednávalo, ale měnit vedení komory, dokonce v postavení předsedkyně Poslanecké sněmovny, jenom na základě výčtu věcí, u kterých se nakonec podle legislativy ukázalo, že je všechno v souladu s jednacím řádem a s praxí, která tady je, nepovažuji za patřičné.

Čili já jsem chtěl poprosit, abychom méně svolávali tyto mimořádné schůze, věnovali se třeba těm interpelacím, abychom i my jako opoziční strana měli možnost konfrontovat vládu s reálnými problémy občanů a abychom k tomu sebrali odvahu a změnili pravidla jednání Poslanecké sněmovny a zavedli limity pro délku projevu.

Myslím si, že jestli jednu věc není možné vytýkat paní předsedkyni a vedení komory, ve kterém jsou zastoupeny tři nejsilnější strany nebo formace kandidující ve volbách, tak že by opozice měla málo prostoru vyjadřovat se ke své politice a představovat svoji alternativu. Myslím si, že množství diskusního prostoru, které tady je, je nejvíce v historii a nejvíce ze všech okolních zemí, a proto kritika v této oblasti si myslím, že je neautentická. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další přednostní právo, pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já už jsem to vysvětloval v některé televizi, že odvolání paní předsedkyně prostě nespadlo jenom tak z nebe. My jsme ty podpisy sbírali před více než čtvrt rokem a čekali jsme, jestli opravdu budou důvody k jejímu odvolání, nebo ne, jestli ty podpisy necháme v šuplíku a nebudeme nikoho odvolávat. Ale v době za ty tři měsíce se stalo několik excesů, které podle našeho názoru – nikoliv tak, jak řekl pan kolega Michálek – prostě hraničily s porušením zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Všechny tyto věci už tady byly rozebrány, rozebírali je mí předřečníci, ať už to bylo to, že jsme nehlasovali o procedurálním návrhu, když jsme hlasovat měli; když jsme to chtěli řešit, tak jsme žádali paní předsedkyni, aby svolala grémium Poslanecké sněmovny, to také nesvolala. Takže to prostě byly problémy, které se

kupily, kupily, kupily, až jsme ten návrh na její odvolání podali, protože vlastně není na co čekat, jestliže tímto způsobem přehlíží půlku Sněmovny a říká: Půlka Sněmovny je v pořádku, druhá půlka ne, tak je na tom něco špatně. My jsme ten návrh na odvolání museli podat a podali jsme ho, protože je pro nás nepředstavitelné, abychom dál pokračovali v tomto módu vedení a řízení Poslanecké sněmovny a schůzi Poslanecké sněmovny. To přece nejde a je to padni, komu padni.

Já jsem tady slyšel od pana premiéra i od pana ministra Výborného, že vlastně jde tady jenom o obstrukce, o nic jiného. My jsme tuto schůzi začali asi před hodinou a po mém projevu tato schůze pravděpodobně skončí, protože koalice má jistotu, že má v Poslanecké sněmovně většinu a že se nic dalšího nebude dít. Takže máte pocit, že jsme svolali tuhle mimořádnou schůzi, abychom tady hodinu obstruovali? To jsme si tady mohli vzít přestávku dvouhodinovou a jít na oběd, a ne tady jako obstruovat. Vždyť to přece nejsou žádné obstrukce! Pan ministr Výborný říkal – měly být interpelace v této době. No, to byste ty interpelace museli svolávat, to by tady premiér musel být. Já si pamatuju, když v loňském roce nebyly interpelace víc než čtvrt roku, tak jsme se nemohli obrátit ani na premiéra ani na ministry – prostě nebyli. No, tak se na mě nezlobte, ale něco je špatně.

Co se týče těch obstrukcí, když jsem slyšel pana premiéra, jak tady mluví, že vlastně to jsou jenom obstrukce, že to je hrůza, co si to tady dovolujeme, tak já bych vás, pane premiére, a to nemusím prostřednictvím předsedajícího, jenom upozornil na to, jak vy jste se chovali v minulém volebním období, jak dlouho jste tady obstruovali zákony – rok a půl! Jak dlouho jste obstruovali volbu mediálních rad? A když už šlo z tlustých do tenkých, tak jste si vzali 12 hodin přestávky. Vám to nestálo ani za to, abyste tedy obstruovali, vy jste si vzali 12 hodin přestávky, ukázali jste na nás dlouhý nos a šli jste pryč. Tak co vůbec tady mluvíte o nějakých obstrukcích? Řekněte mně, kdy tady naposled někdo obstruoval? Kdy? No řekněte, kdy, kdy? (Smích a oživení v sále.) No dobře, tak čtyři hodiny, tři hodiny, do jedenácti, od devíti do jedenácti, dvě hodiny, tři hodiny. To je strašná obstrukce, tři hodiny jste v práci, čemu se divíte? Jste za to placeni. Tři hodiny tady mluvil pan poslanec Babiš, vy jste si vzali 12 hodin přestávky. Ani vám to nestálo za to, abyste se s námi tady o tom bavili!

Ale my tady prostě musíme občas vystoupit, musíme tady občas říct to, co nám píší lidi, co je trápí, a to, co vy nechcete řešit, a nebudu to tady vyjmenovávat. Mohl bych začít energiemi, bydlením, potravinami, zdražováním, inflací a dalšími věcmi, ale je to zbytečné. Tak nemluvte o obstrukcích! Vždyť vy jste největší obstruktoři, které jsem tady kdy viděl! Ani nevím, jak bych to nazval.

A pojďme zpátky k Markétě Pekarové Adamové. Osobně proti ní nic nemám, ale také mně vadí, jak řídí Poslaneckou sněmovnu, jak to řídí okatě: Vy můžete, vy nesmíte. A koneckonců i premiér říká: Proč to tady vůbec děláte? Vždyť víte, že my máme 108 nebo 109, co si to dovolujete? Vy máte sedět, a teď použiju to, co řekla Markéta Pekarová Adamová, vy máte sedět v rohu a šoupat nohama, tak proč tady svoláváte mimořádnou schůzi? Vždyť stejně víte, že nemůžete vyhrát. No, víte proč, pane premiére? Abychom na to upozornili, co se tady děje, protože když to neuděláme, tak se to bude dít pořád. To je ten důvod přece! Takže my nebudeme sedět a šoupat nohama a budeme na ty věci, které podle nás minimálně hraničí se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, upozorňovat.

Ale já dneska nechci mluvit o těch konkrétních věcech, které už tady říkali mí předřečníci, ale chci mluvit o zahraničněpolitickém přesahu, který má chování paní předsedkyně Sněmovny – předsedkyně Sněmovny, dolní komory Parlamentu České republiky. Na některé veřejně pronesené výroky paní předsedkyně Sněmovny vás chci upozornit. Ony byly nemístné až urážlivé nejenom vůči občanům této země, vůči některým jejích skupinám anebo vůči konkrétním lidem, konkrétním politickým osobnostem, a to nejenom českým, ale i v zahraničí. Zejména v případech, kdy šlo o urážlivé výroky vůči představitelům sousedících zemí takzvané Vě čtyřky, visegrádské čtyřky, tam mě to mrzí nejvíc. Já to považuji proto za naprosto legitimní důvod, proč tady dneska stojíme, a můžeme se domnívat, že by paní

předsedkyně Markéta Pekarová Adamová tak vysokou funkci zastávat neměla, protože to objektivně poškozuje pověst České republiky a naše vztahy s důležitými zahraničními partnery, konkrétně se Slovenskem, s Maďarskem a se Spojenými státy americkými.

Ale pojďme postupně. V souvislosti s nedávným prvním letním pokusem o atentát na nyní už zvoleného prezidenta Spojených států amerických Donalda Trumpa paní předsedkyně prohlásila: Kdo seje vítr, sklízí bouři. Takže paní předsedkyně de facto za Českou republiku do světa řekla, že si Donald Trump může za tento atentát sám. A já se ptám: Pomůže nám nyní takový výrok, našim vztahům se Spojenými státy americkými, s novou americkou administrativou a s novým americkým prezidentem, nebo je poškodí? Řekněte. Opakuji tento výrok ještě jednou, aby mně někdo neřekl, že jsem ho necitoval přesně: „Ukazuje se, že kdo zasévá vítr, sklízí bouři. To bychom měli mít na paměti všichni.“

Dále, velkou předloňskou demonstraci občanů nespokojených s Fialovou vládou paní předsedkyně označila za – cituji – dny Varšavské smlouvy. Já si myslím, že to je nehorázná urážka občanů vlastní země a šílená arogance moci paní předsedkyně.

Další věc: televize, už nevím, která to byla – byla to CNN Prima News: „Kreml má v Česku svého mluvčího a jmenuje se Tomio Okamura.“ Podle mě je to další hrubý a drzý výrok paní předsedkyně, tentokrát z debaty na CNN Prima News.

Další výrok: „Je hlásnou troubou ruské propagandy.“ To řekla paní Pekarová Adamová zase jindy veřejně o paní Aleně Schillerové. Opět urážky, dehonestace, obviňování bez důkazů. Paní předsedkyně se v tomto neomezuje pouze na české politiky, protože řekla i toto: „Fico šíří ruskou propagandu.“ Takže kromě Maďarska poškodila i vztahy se Slovenskem, a aby toho na tom Slovensku nebylo málo, tak hned potom řekla: „S Pellegrinim se rozhodně vztahy nezlepší.“ To zase řekla paní předsedkyně po zvolení nového slovenského prezidenta. Další hřebíček do rakve našich vzájemných vztahů. Co na to říct? To je reprezentace České republiky? Paní předsedkyně, můžete si myslet, co chcete, ale tohle nám rozhodně nepomůže.

Ale můžeme jít dále. Další citát: „Češi svého Babiše už vyhnali. Pevně doufám, že se to povede i Maďarům.“ To napsala paní Pekarová Adamová veřejně na sociálních sítích loni v lednu před maďarskými parlamentními volbami. Samozřejmě že Viktor Orbán tyto parlamentní volby vyhrál. Opět hrubá urážka politiků i občanů spřátelené země a jeden z kroků této vlády, který nevratně poškodil naši pozici ve strategickém spojení visegrádské čtyřky, o kterém jsem tady už mluvil. Požadovat vyhnání premiéra země, která je vůči té naší přátelská, není normální. Přece to je úplně za hranou! Zlepšilo to naše vztahy s Maďarskem? No, rozhodně nezlepšilo.

Další citát: „Válka na Ukrajině potvrzuje, že Orbán je pro náš region trojským koněm, který spolupracuje s Ruskem i s Čínou, a pouští jejich vliv do Evropy.“ To je další nedávný výrok paní předsedkyně, která veřejně urážky vůči Slovákům a Maďarům tímto dále stupňuje. Já jsem přesvědčen, že toto chování opakovaně poškozujeme národní zájmy České republiky, a je dle mého názoru legitimním důvodem i toto, nejenom to, o čem jsem mluvil. Ty problémy s jednacím řádem Poslanecké sněmovny, ale i toto, to poškozování mezinárodních vztahů, je legitimním důvodem, proč požadovat odchod paní Pekarové Adamové z pozice, kterou zastává.

A prosím vás, jedna poznámka na závěr: aby mě koalice nemohla nařknout z toho – a Česká televize – že tady obstruujeme, tak já končím! Díky. (Potlesk poslanců SPD a části ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Jako další mám s přednostním právem – a vystřídali jsme se při řízení schůze, proto přeji hezké odpoledne – přihlášenou paní předsedkyni Markétu Pekarovou Adamovou. Prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Slyším takové nesouhlasné povzdychnutí – nebojte, nebudu mluvit dlouho. Chci jenom zareagovat, abych i vyvrátila některá z těch nařčení, která tady zazněla, a uvedla je na pravou míru, tak na některé věci, které tady čistě zazněly, a nerozšiřovat tu debatu už o nic dalšího.

Ať už to bude k paní předsedkyni Schillerové, nebo k panu předsedovi Okamurovi, prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, je tady podle mě hned několik nesrovnalostí, které by bylo vhodné okomentovat. V tom výčtu, který tady přednesla paní předsedkyně Schillerová, byl přesně ten moment, kdy jsme hlasovali v třetím čtení o důchodech, a vy jste uváděla, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně, že došlo k jednoznačnému porušení jednacího řádu. Já jsem to stanovisko legislativy tady už zmiňovala, tak se nabízí jednoduchá otázka. Když legislativci, experti na tu věc danou, na tuto věc nám dají jakýkoliv svůj výklad, tak my společně s ostatními místopředsedy Sněmovny se toho držíme, a tedy nabízí se otázka, kdybych v tu chvíli neřídila bývala schůze já, ale řídil ji ať už pan Havlíček, nebo pan Juchelka jakožto místopředsedové, takže byste považovali za správné, aby se nechovali podle toho, jak jednací řád vykládá legislativa, aby tedy v tu chvíli stranili tomu postoji nebo postupu, který jste si vy představovali, že by byl správný? Já si myslím, že takhle to nemá fungovat, že takhle to být nemůže, že zkrátka my samozřejmě jakožto řídicí schůze – tam je opravdu mezi námi nulového rozdílu – vždycky ctíme, co nám experti doporučí, když je nějaký sporný okamžik. Těch je tady hodně, těch tady prostě za celé ty tři roky, ale i za ta předchozí volební období, určitě najdeme celou řadu, a zkrátka v tu chvíli není nic jiného možného než ctít to, co legislativci sami doporučí.

Další z těch postupů, který mi byl vytknut – musím se tomu trochu pousmát – byla nepřítomnost ministra během jedné ze schůzí a to, že jsem nepřerušila v tu chvíli okamžitě schůzi, protože jsem si toho nevšimla – protože chybovat můžeme úplně každý z nás. Jsme lidé, může se stát, že zkrátka si nevšimneme, že nikde v sále není nikdo z ministrů. Víme dobře, že nesedí vždycky jenom na svých místech, ve své lavici. Ostatně to samé se stalo panu Havlíčkovi – ano, stalo se to panu místopředsedu Havlíčkovi na 93. schůzi 8. února tohoto roku a byl upozorněn panem předsedou Okamurou. Budeme ho za to odvolávat nebo budeme to dávat na nějaký výčet jeho fatálních pochybení? Já si myslím, že to je lidské občas se takto přehlédnout nebo si nevšimnout něčeho, co se tady v sále v tu chvíli odehrálo.

Jinak mně tady přijde, že někteří jsou opravdu mistři ve vytrhávání výroků z kontextu. Tak jenom aby bylo úplně jasno: samozřejmě že jsem atentát jak na Roberta Fica, tak na Donalda Trumpa jasně odsoudila a řekla jsem, že násilí ve společnosti nemá co dělat. Tady v tomto případě si tedy vyprošuji, aby bylo s těmi mými výroky různě takto účelově manipulováno. Mohla bych tady jeden za druhým uvést na pravou míru. Nebudu tak činit, nebudu nás tím zdržovat, jenom se ohrazuji vůči tomu, že je tak velmi často činěno.

Stejně tak se ohrazuji vůči tomu, že bych snad ze Sněmovny dělala cestovní kancelář, jak tady zaznělo od pana Okamury. Poslouchala jsem vás bedlivě v kanceláři, pane Okamuro, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Opravdu, celkové počty mých cest jako předsedkyně Sněmovny vůbec nevybočují z průměru toho, jak cestoval můj předchůdce Radek Vondráček či Jan Hamáček či další. Můžeme vám tato čísla dodat, ať tu máme zase fakta proti různým manipulacím a nepravdám.

Stejně tak je to s rozpočtem Poslanecké sněmovny. V tomto roce hospodaříme s o 50 milionů nižším rozpočtem, než tomu tak bylo v roce předchozím. Proč je plánován vyšší rozpočet na příští rok? Protože je volební rok, bude docházet k tomu, že budou vyplácena odstupná pro poslance, kteří buď nebudou obhajovat, nebo neobhájí své mandáty. To je věc, kterou neovlivní žádný předseda Poslanecké sněmovny či předsedkyně Poslanecké sněmovny. Užší provozní výdaje jsme snížili za mého vedení, a to i díky tomu, že právě na těch zmíněných zahraničních cestách výrazně šetříme. Pak za mnou chodí jednotliví poslanci – a to napříč politickým spektrem – a stěžují si na to, že právě na tuto položku je méně peněz.

Takhle bych mohla pokračovat s celou řadou dalších argumentů, které tady zazněly, ale nebudu vás již dále zdržovat a okrádat o váš drahocenný čas. Jenom jsem chtěla na tomto dokázat, že řada z těch věcí není uváděná buď korektně, anebo vůbec celkově správně. Takže to jenom, abychom se zkrátka zamysleli nad tím, jak je tady argumentováno, jakými věcmi.

Více už se vystupovat nechystám. Chci vám ještě na závěr popřát hezký den, protože dnes večer možná některé z vás s rodinami čeká Mikuláš, tak si to hezky užijte. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Skopeček, prosím.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já se nebudu věnovat samotnému merituu věci, jakkoliv považuji záměr té schůze za absurdní, protože jsem přesvědčen – mluvím teď směrem ke všem kolegům z vedení Poslanecké sněmovny, ať už pocházejí z opozice, nebo pocházejí z koalice – že všichni se maximálně snaží ctít jednací řád Poslanecké sněmovny. Myslím si, že o všech mohu prohlásit, že možná spolu nesouhlasíme v řadě politických témat, ale o všech mohu prohlásit, že se jednacím řádem řídí, nezneužívají ho a nesnaží se pomoci či nahrát svým politickým příznivcům a naopak škodit svým politickým oponentům.

Nicméně jsem se chtěl vyjádřit a přihlásil jsem se, abych reagoval na vystoupení pana předsedy Okamury, který mě znovu nařkl, že jsem nějakým způsobem jednal protizákonně, proti smyslu jednacího řádu, když jsem mu už před lety v průběhu projednávání pandemického zákona vzal slovo. Pane kolego, můžete tady citovat, jaké chcete ústavní právníky a ústavní soudce. Pro mě je rozhodující výnos Ústavního soudu, ke kterému jste to podal. Kdybyste měl trochu cti, tak byste tady před touto Sněmovnou nelhal. (Předsedající: Mým prostřednictvím, pane místopředsedo.) Kdybyste si to usnesení Ústavního soudu přečetl, pak byste tady tyto věty nemohl použít, protože Ústavní soud jasně říká, že ve chvíli, kdy tady za mými zády nebyl žádný poslanec, na základě upozornění vašeho předsedy poslaneckého klubu bylo v pořádku, že jsem tu schůzi přerušil. Naopak Ústavní soud zkonstatoval, že pokud poslanec řeční hodiny jenom proto, aby oddálil hlasování, že jde o zneužití práva a parlamentní procedury, která může být v demokratickém právním státě jistě tolerována, ale nesmí to být smyslem poslanecké práce. Já když vás poslouchám, tak... (Předsedající: Prosím, mým prostřednictvím, pane místopředsedo.) – ano, prostřednictvím paní místopředsedkyně – ta obstrukce se stala jediným smyslem vašeho působení v této Poslanecké sněmovně. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já už budu také velmi stručný. Jenom bych se chtěl vrátit k tomu inkriminovanému okamžiku, který vyvolal takzvaně celý útok na paní předsedkyni. Paní kolegyně Schillerová, prostřednictvím paní místopředsedkyně, tady navrhla nějaký procedurální návrh. Zvedl jsem se já a tento procedurální návrh jsem rozporoval, že je nehlasovatelný. Paní předsedkyni nezbylo nic jiného než se k nějakému výkladu jednacího řádu přiklonit. Nepřekvapivě se přiklonila k mému výkladu jednacího řádu, protože při vši úctě k paní předsedkyni Schillerové – vy jste tady první volební období, já už to nepočítám, nepřekvapivě. Následně nato legislativa potvrdila, že tento postup byl správný a v souladu s jednacím řádem. Stejně tak došlo k námitce z vaší strany proti postupu předsedající. Tato námitka byla zamítnuta. To jenom na ta slova, kdy jsme tady měli většinu, nebo neměli většinu – toto se přesně odehrálo. Byl bych

rád, abychom si byli vědomi, že toto se přesně odehrálo. Paní předsedkyně se přiklonila k jednomu výkladu, který byl posléze potvrzen legislativním odborem i hlasováním této Sněmovny. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jako další je s přednostním právem přihlášen pan předseda Cogan, prosím.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedající, budu velmi krátký. Vážená paní předsedající, vážení kolegové a kolegyně, já bych jenom chtěl říct za Starosty a nezávislé, že paní předsedkyně má naši podporu. Myslíme, že jedná řádně, a tak jednala i v těch inkriminovaných věcech, které jí vytýkáte. Co bych možná vytknul všem místopředsedajícím, je to, že nás často vedou nedostatečně k tomu, abychom mluvili k věci. To bych viděl jako jednu výtku z jednacího řádu, která tam je jednoznačně napsaná, a to se tady velmi často nedodržuje. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Musím říct sám za sebe i za náš klub, že pokud ty výkřiky, které tady jsou od těch, co nejenom obstruují, ale myslím si, že to, co tady proběhlo v těch minulých letech, bylo často na hraně destrukce parlamentarismu jako celku, tak to jsou pro mě jenom výkřiky. Nic víc. (Potlesk z řad poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. My tedy nyní přistoupíme... Ještě s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Přece jenom jsem tady byla několikrát citována, byla jsem tady zmíněna, asi bych to neměla nechávat až po hlasování. Všichni víme, jak dopadne to hlasování, bylo nám to řečeno na grémiu. Víme všichni, že mimořádná schůze bohužel otevřena nebude.

Já jsem ve svém 19stránkovém projevu se velmi snažila o to, abych byla věcná a abych ty argumenty měla podloženy nějakou právní analýzou. Bezesporu na ni mám právo, bezesporu na ni mám vzdělání – čímž nechci říct, že mám patent na rozum, to v žádném případě. Vždy přistupuju ke každému názoru s naprostou pokorou.

Já jsem nejmenovala jeden případ, já jsem těch případů jmenovala mnohem víc a zarámovala jsem to celé do jakéhosi rámce chování předsedkyně Poslanecké sněmovny. Ale byl-li tady panem předsedou klubu ODS Bendou zmíněn ten jeden explicitní případ, který on tady citoval a kde při vši účtě řekl, že paní předsedkyně se řídila jeho právním výkladem – no, nemohla se ani řídit jiným, protože stanovisko legislativně-právního odboru Sněmovny v ten okamžik neexistovalo, to bylo dodáno až ex post; to je potřeba si uvědomit, nebylo v ten moment. I tak mně připadá značně nedostatečné, ale to teď nechme být.

Já se spíš ptám tedy svého tady ctěného pana kolegy, prostřednictvím pana – paní místopředsedkyně, omlouvám se – paní místopředsedkyně, já se spíš ptám při jeho zkušenostech a dlouholetém, teď to říkám bez ironie, dlouholetém působení v Poslanecké sněmovně. Já jsem skutečně jenom první období poslankyní, takže se to učím za pochodu, tak se ptám, proč tento procedurální návrh nebyl nikdy použit za třicet let? Já nemám informaci o tom, že by byl, proč tady trávíme ty noci? Proč si to tedy, vládní většina, nepřerušíte do rána? Proč to neuděláte? Přece to by bylo pro vás úplně takhle jednoduché a nemuseli byste tady trápit zaměstnance Poslanecké sněmovny, jako je trápíte tři a půl roku. (Koaliční poslanci bouchají do lavic.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid!

Poslankyně Alena Schillerová: Já mám dobré nervy, kolegové, já to vydržím, bouchejte si, jak dlouho chcete. To znamená, mohli byste to použít. A protože si myslím, že to není v pořádku, tak vás přesvědčím a budu přesvědčovat své kolegy z klubu hnutí ANO, aby to byl jeden z klíčových důvodů – nebude jediný, naši právníci už na tom pracují, proč se obrátíme na Ústavní soud s touto takzvanou důchodovou reformou. A uvidíme, uvidíme, možná to prohrájeme. To já s naprostým respektem říkám, nebude se mi to líbit, ale s respektem k rozhodnutí Ústavního soudu to prohrájeme a budeme mít jasno, že nějaká třeba příští vládní většina – uvidíme, jaká bude, to rozhodnou voliči a necháme to s velkou pokorou na nich – bude tento způsob používat, pokud ho verifikuje Ústavní soud. A tím pádem říkám tady zaměstnancům Sněmovny, že už nebudou žádná noční jednání, budeme-li mít tu většinu my a bude-li to verifikovat Ústavní soud.

Ale znovu se vracím k tomu, že to nebyla jediná výhrada, a já si myslím, že jsem měla ten projev poměrně strukturovaný. Nedostala jsem odpovědi, nedostala jsem, na tyto věcné argumenty nezazněly věcné odpovědi. Nebudu osobní, nebudu útočná, ale šlo mi hlavou – a zvláště, pane premiére, při vašem projevu – šla mi hlavou ta nadřazenost, jaká z vás číší. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, mým prostřednictvím.

Poslankyně Alena Schillerová: To moralizování, to není nic hrubého. (Nesouhlas koaličních poslanců. Koaliční poslanci i ministři bouchají do lavic.) To moralizování, to povyšování se, co bychom měli a co bychom neměli. Vždycky si vzpomenu na Miloše Zemana (Nesouhlasná stanoviska koaličních poslanců.), který říkal a budu ho citovat, můžete si tady bučet, jak chcete – on to nazýval jedním krásným českým slovem: lepšolidi. Tak se cítíte být vy, být lepšolidi. Ale my se cítíme být součástí obyčejných lidí, kteří nás sem poslali, a tady sloužíme, a proto jsme přišli s tímto návrhem. Nenecháme se umlčet a věřte, byť to za chvíli vy zamítnete – o tom není sporu – těch 82 podpisů je tady sebraných na odvolání a my se budeme snažit o jejich zařazení na řádnou schůzi. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, a již tedy nemám nikoho přihlášeného s přednostním právem, proto můžeme přistoupit ke stanovení pořadu 122. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Jenom připomínám, že tedy rozhodneme o pořadu uvedeném v žádosti, nelze navrhnout změnu ani doplnění. Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 122. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen.

Ještě všechny odhlásím. Přivolala jsem kolegyně, kolegy už gongem z předsálí, abychom byli přítomni v maximálním počtu, a poprosím, přihlaste se opět svými registračními kartami. Chvilíčku posečkáme, než se ustálí počet. Ten se ustálil.

Budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 122. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen.

Já jsem zahájila hlasování. Kdo je pro tento návrh? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 2 bylo přihláшено 176 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 97. Konstatuji tedy, že pořad schůze nebyl schválen.

Tím končím 122. schůzi, my jsme projednali stanovený pořad.

Připomínám, že se zde sejdeme zítra 6. prosince, kdy v 9 hodin bude pokračovat přerušená 119. schůze Poslanecké sněmovny. Klidný zbytek dne.

(Schůze skončila v 14.57 hodin.)